

سے کورٹہ چیروکی

ہو میرد مندا لان

کہ لاویٹر

سے کورتہ چیرۆک بو میرد مندالان

نووسینم: گهلاوئز

سى كورته چيروك

نوسىنى: گه لاويژ

بابەت: چيروك

بەرگ: بازىان جەلال

ويتهى بەرگ و ھىلكارى: گوران ئەحمەد

چاپ: چاپى نوي / سلیمانى ۲۰۱۸

تیراژ: ۱۰۰۰ دانە

ژمارەى سپاردنى (۱۴۲۴)ى سالى ۲۰۰۸ى وەزارەتى روشنيرى دراوہتى

پیشکشه:

به خونچه گوله کانی هه میشه به هار و

نه مامه کانی تازه پشتوو

به منداله شیرین و خوشه ویسته کان

پيشنه كى

له ئه وروپا و ولاته تازه پيشكه و تووه كان زور گوى دهر يته كتيب و گوڤارى مندانان، بگره له تمه نى شهش-حهوت سالييه وه مندانان ده توانيت بجي ته كتيخانه كان تاوه كو كتيب و گوڤار و كه لوپه لى خويندنه وه و نووسين به دلى خوئى و به پيى تمه نى خوئى بكر يته. له شوئنى كتييفروشتن پرفروشترين كتيب كتيبى مندانان يه، چونكه گوئيدان به خويندنه وه ي كتيب نيشانه ي زيره كى و ليها تووييه، ئه و تمه نه بچووكانه به خويندنه وه ي ئه و نووسين و كتيب به جورا و جورانه ميشكيان ده كريتته وه و شاره زايى زور پهيدا ده كهن كاتيگ گه و ره ده بن.

بويه منيش حه زم كرد ئه م جاره ئه م چيروكه تان بو بنووسم و بيرم له وه كرده وه بوچى من هه ر ده بيت چيروك و رومان بو گه و ره

بنووسم؟ ئەى بۆچى شتېكىش بۆ مېرمندالە شىرىنەكانىش نەنووسم؟
ئەگەرچى ئەم چىرۆكە لەسەرى نووسراوہ كە چىرۆكى مېرمندالانە و
بۆ ئەوانم نووسىوہ، بەلام ديارە بۆ ئەو تەمەنانە نووسراوہ كە
بتوانىت كىتب بخوینىتەوہ.

بە هیوام ئەم لاپەرانەتان لا خۆش بىت و دەمىك لەگەل
پالەوانەكانى بچنە ناو رووداوہكانىەوہ و بە خەيال تىكەلىان بن، ئىتر
خواتان لەگەل و هیوام ەهەهەمىشە لە سەرکەوتوو بن و
كوردستانى رەنگىن بە دىمەن و بۆنتان جوانتر بكەن.
بە ئومىدى پىشكەشكردنى بەرھەمى ترىشم بۆ ئىوہى ئازىز و
خۆشەويست.

كەلاوئىز

چیرۆکی لولو

له یهکیک له گهرهکه خۆشه دلگیرهکانی شاری کهرکووکی دلی کورد، چهند خانوو و مالیکی نزیك و دوور له یهک و قهرهبالغ و چروپر ههبوون له بووی خیزان و مندال و کچ و کوپی گهره و بچووکی زۆرهوه، که ههندیك له مندالانه پیکهوه دهچوونه یهک قوتابخانه، هیی گهرهتریش له پلهی خویان که بریتیبوون له قوتابخانهی ناوهندی و ههندیك کوپ و کچی تریش دهچوونه دواناوهندی و پاشتر کۆلیژ و زانکو.

تیکرا ههموو ئه قوتابی و دایک و باوک و گهرانه، ههر کهسه خهریکی ئیش و فهرمانی سهرشانی خویان بوون، دایک و باوک خهریکی ئیشوکار و کاسبی و مشورخواردن و بهخیسوکردن و پیگهیانندی منداله خۆشهویستهکانیان بوون. ههروهها دایکه دلسۆزهکانیش، ئهوانیش جاری وا ههبوو کاریان دهکرد له دهرهوهی مال، واته یان مامۆستا بوون له قوتابخانهکان، یاخود فهرمانبهر بوون له شوینانی وهک فهرمانگهی حکومهت، خهستهخانهکان یان کۆمپانیا و شوینانی تر.

دایکان به یانیان به په له ده چوون بۆ سهر ئیشه کانیان دواى ئه وهى منداله کانیان رهوانه ی قوتابخانه ده کردن و ئه وانه ی بچوو کتر بوون لای دایک و کهسیان به جی ده هیشت، ئه گه رچی جاری وا هه بوو ئاشنا یا خود دراوسی ی وا له هه ندیک شوین ده ست ده که وتن که به قه د دایک و خوشکی ئه و که سانه دلسۆز ده بوون و له خۆیان چاکتر به دل و به گیان ئاگاداری مال و مندالی هاوری و ئاشنا و دراوسی کانیان ده کرد، چونکه دایکه کان هه میشه ماندوو و ئه رک له سهرشان بوون، که ده بوو بچن بۆ کارکردن بۆ ئه وه ی بتوانن یارمه تی هاوسه ره کانیان بدهن له رووی به خیو کردن و به پیره بردنی ژیا نی مال و مندالیان.

له سه ریکی تریشه وه ده بوو دواى ته واو بوون له ئیش به په له په له نه گه رینه وه ماله کانیان بۆ ئه وه ی خواردن و نان و چیشته بۆ منداله خو شه ویسته کانیان ئاماده بکه ن و ماله که یان کۆ بکه نه وه، جاری واش هه بوو هه ندیک مندالیان وا که مته رخه م و بیباک بوون نه یان ده گوت با یارمه تیه کی دایکه ماندوو ده که م بدهم، هیچ نه بیته نوینه کانم هه ل بگرم و جیگه که م کۆ بکه مه وه و ژوو ره که م ئه وه ند ه پهرش و بلاو نه که مه وه.

مندالی تریش (چ کچ یان کور) هه بوون ئه وه ند ه به هه ست و به په رۆش بوون بۆ دایک و باوکیان، کاریک نه که ن تا نارچه تیان بکه ن، ئه گه ر جاریک ئیشیکی خراپیان بکر دایه و دایک و باوکیان تووره ببوونایه، ئه وانه ی به هه ست و ئاقلن، ئه و رووداوانه یان له بییر نه ده چوو وه و هه میشه هه ولی ئه وه یان ده دا جاریکی تر نه بیته وه.

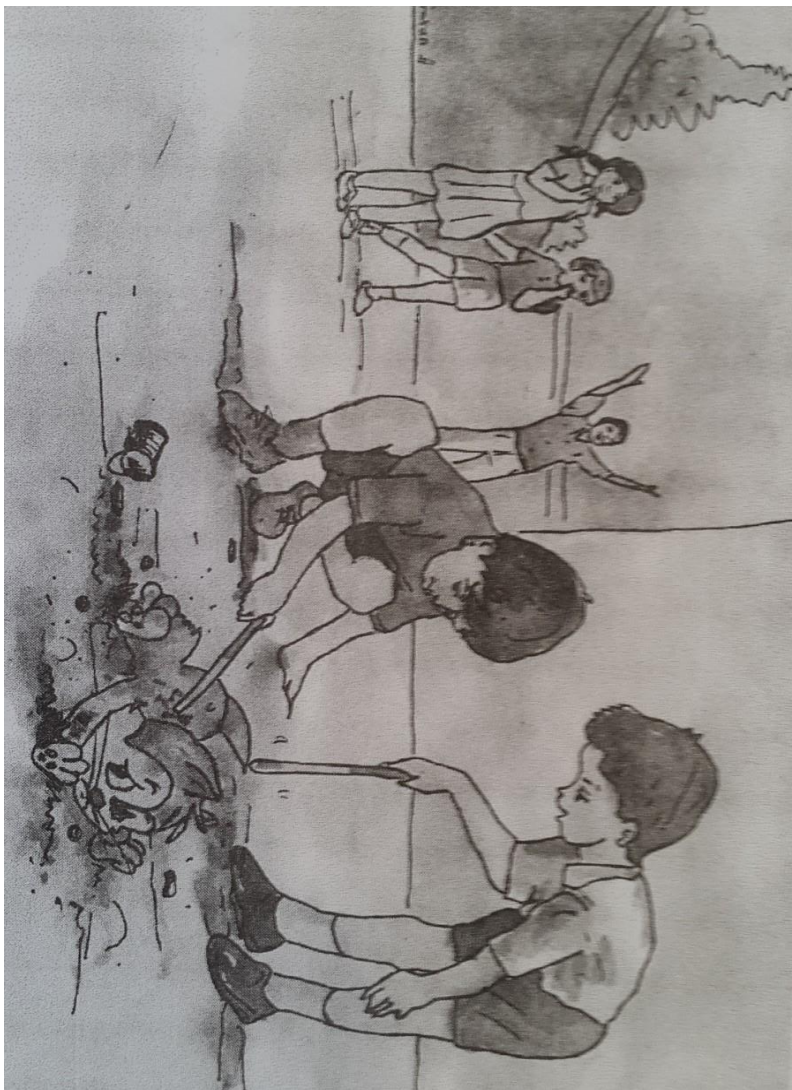
کور و کچی واش هه بوون هه ر هیچ گوینیان نه ده دایه ئه و رینمایى و ئامۆژگاریان و له م گوئییه وه ده چوو ژوو ری و له گوئییه که ی تره وه ده هاته ده ری. دیاره ئه و جو ره منداله بیباک و که مته رخه مانه هه میشه تووشی رووداوی ناجۆر ده بوون، هه میشه تووشی په شیمانی

دهبوونهوه، بهلام ئاقل و گوڤرايه لى دايك و باوكيان زور سهركه وتوو
دهبوون له كار و وانه كانياندا و هميشه سهرفراز و سهربلند دهبوون،
كاتيكيش گه وره دهبوون، دهبوونه ژن و پياوى ناودار و ليهاتوو.

له ناو ئه و مندالانه ي گوڤرايه ل نه بوون و بو هه موو شتيك و
رووداويك بيياك بوون و گوڤيان نه ده دايه نارحه تي و تووره يي دايك
و باوك و به تايه تيبش نه نك و باپيريان، كه مندالي به هه ست و ئاقل و
دلخوشكه ر ده بوو له دايك و باوكيان زياتر گوڤ بدنه نه نك و
باپيريان، له بهر ئه وه ي به ته مه ن گه وره تر بوون و زوريان تواناي وه كو
جارانيان نه ده ما و پيوستيان به يارمه تبي نه وه و منداله كانيان بوو.

نهك هه ر باپير و نه نك، به لكو ده بيت مروڤ گوڤ بداته هه موو
ته مه نيكي گه وره و پير و يارمه تيان بدات و ئيشو كاريان بو
راپه رينيت، سه غله ت و گيژيان نه كات به قره و شاته شات و هاوار
هاوار، ده بيت خه لكي بو هه موو مروڤيكي به ته مه ن وا ره فتار بكات و
حورمه تيان بگريت و نارحه تيان نه كات، ئينجا چ جاي نه نك و باپيري
خوي، به لام وه كو له پيشه وه باسما ن كرد، هه نديك مندالي بييه ست و
به دره فتار و هار له م كار و كرده وه باشانه بييه شن.

پوژيكيان خوشك و براهه كي زيرهك و باش و ره فتار جوان له
ماله كه يان هاتنه دهره وه، كچه كه ناوي تريفه بوو، ته مه ني چواره
سال ده بوو، براكه شي ناوي وريا بوو ته مه ني پازده سال ده بوو،
يه كي كيسه يه كيان پي بوو دهرؤيشتن بو مالي خزميكي نه خوشيان،
دايكيان نارده بووني، چونكه خوي ناساغ بوو پيي نه كرابوو بچيت،
سه ره راي نه خوشيي خوي، فاته مه خاني دايكيان خه مي ئه و خزمه
نه خوشه ي بوو، بويه كچ و كوره كه ي نارده بوو تا بچن سه ري بده ن و
ئه م دياريبانه شي بو به رن.

تریفه و وریای برای هاتنه دهرهوه و دهرگای حهوشه که یان پیوه دایهوه و کهوتنه ری که لهپر تریفه پاوهستا و به گومانهوه پرووی کرده وریای برای و گوتی: "ئهری ئهه ههرا و قرهیه چیه له و خوارهوه دیت، خوانه کرده شتیک نهقه وما بیت؟"

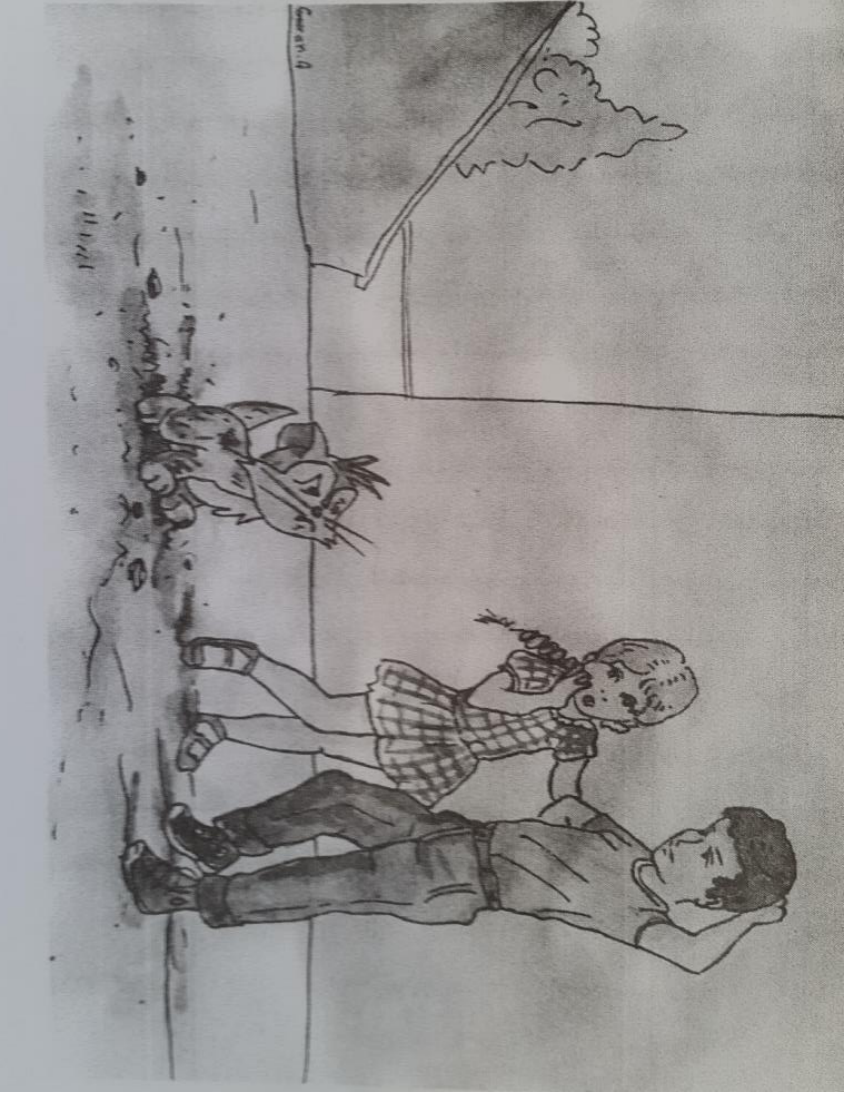
وریا هه ندیک گوئی گرت و به زهرده خه نهوه گوتی: "برؤ برؤ... دیسان خوتت کرد به مامه خه مه، گویت له زریکه و ههرا و پیکه نین نییه، هه مووی هه ر پیکه نینه!"

تریفه به دهم برؤیشتنه وه گوتی: "راست ده کهیت دهنگی پیکه نینه، با برؤین بزانین ئه مه چیه...؟"

که میک په له یان له خویان ده کرد و وهرگه رانه کولانی دهسته راستیان، کاتیک دهنگه که له ویوه دههات له دوره وه سهیریان کرد کومه لیک مندالی هاری بیتهست دوری پشیله یه کی بهسته زمانیان داوه و یه کی داریک و چیلکه یه کی به دهسته وهیه و به هه ر هه موویان ئه و دار و چیلکه یه دهکن به ورگ و پشت و چاوی پشیله ی بیزمان و بیده سه لاند، ئه ویش له تاوانا هه لده به زیت و به ملادا را دهکات و به ولادا راده په ریت و بهر ئه م دیوار و ئه و دهرگا و دار و بهرده ده که ویت.

تریفه و وریای برای به راکردن و قیره و هه ره شه گه یشتنه لایان و سهیریان کرد لیوی پشیله ی بیگونه خوینی پیوهیه و زور په ریشان و به دحاله.

وریا قیراندی به سه ریاندا و به تووره بوون و هه لچوونیتی زوره وه داری له دهستی یه کیکیان راکیشا و گوتی: "هه ی خه جاله ت بن، هه ی دلره ق و بیته رمانه... ئه وه بؤ وا له م ئازده له ئیسکسوکه بهسته زمانه دهکن؟ ئه وه له خدا ناترسن؟". له لایه کی تره وه، تریفه

به کیسه‌کهای ده‌ستیه‌وه، که میوه و هه‌ندیک شتی تیدا بوو بۆ خزمه نه‌خوشه‌که‌یان هیتابووی، پیندا کیشان و تینان به‌ربوو و گوتی: "ئه‌وه شهرم ناکهن ئه‌وه‌موو قاقا و پیکه‌نین و شاته و قره‌یه‌تان ناوه‌ته‌وه؟ گوتمان ئاخ‌ر چی قه‌وماوه! که‌چی ئه‌مه‌وا له‌م پشیله‌ بیزمانه‌ ده‌که‌ن؟"

یه‌ک-داونیک له‌و منداله‌ هارانه، که یه‌کیان ناوی نه‌ورۆز بوو، سیازده و دوازده سال ده‌بوو، ئه‌وی تریشیان ناوی که‌مال بوو، ئه‌ویش هه‌ر له‌و ته‌مه‌نه‌دا بوو، قیراندیان و گوتیان: "ئینجا ئیوه‌هه‌قتان چیه‌به‌سه‌ریه‌وه، خو پشیله‌ی ئیوه‌ نییه‌؟"

وریا ئه‌وه‌نده‌ تووره‌ بووبوو که ده‌می گۆی نه‌ده‌کرد و ده‌ستی ده‌له‌رزی له‌تاوانا لئی راپه‌رین و داره‌که‌ی هه‌لبه‌ری و گوتی: "له‌خودا نه‌ترسم و له‌به‌ر عه‌یبه‌ نه‌بیته‌ به‌و خودایه‌ ئیستا ئه‌م داره‌م تیاتاندا پارچه‌ پارچه‌ ده‌کرد، پشیله‌ی ئازهل و قوربه‌سه‌ر و بیزمان له‌جیاتی ئه‌وه‌ی نان و ئاوی پی‌بدهن و ده‌ستی به‌سه‌ردا به‌ینن، که‌چی سه‌یریان بکه‌چی لئ ده‌که‌ن؟"

له‌و کاته‌دا ده‌رگایه‌ک له‌و مالانه‌ کرایه‌وه و پیاویکی ریکوپینک و ریکپۆش هاته‌ ده‌روه‌ به‌ جانتایه‌کی ده‌ستیه‌وه که له‌ دکتۆر ده‌چوو، کللی ئۆتۆمبیله‌که‌ی پی‌بوو و ده‌یوست سواری ئۆتۆمبیله‌که‌ی بیته‌، به‌لام له‌به‌ر ده‌نگه‌ ده‌نگ و ئه‌وه‌هه‌را و قره‌یه‌ راوه‌ستا و به‌سه‌رسوورمانه‌وه‌ سه‌یریکی کردن و رووی کرده‌ وریا و گوتی: "ئه‌وه‌ تۆی وریا گیان ئه‌وه‌ چیتانه‌؟"

وریا هه‌ندیک هیمن بووه‌وه و سه‌یریکی کرد و گوتی: "کاکه‌ دکتۆر له‌گه‌ل تریفه‌تی خوشکمدایه‌وه‌ تیه‌په‌ریم و گویمان له‌هه‌را و قره‌ و پیکه‌نین بوو، که‌گه‌یشته‌ین سه‌یر ده‌که‌ین ئه‌م مندالانه‌وا له‌م پشیله‌"

قوربه سهره بهر بوون، ههریه که بیان داریک یاخود چیلکه یه کی پیته...
ئهم دهیکرد به سکیدا و ئهو دهیکرد به چاویدا..."

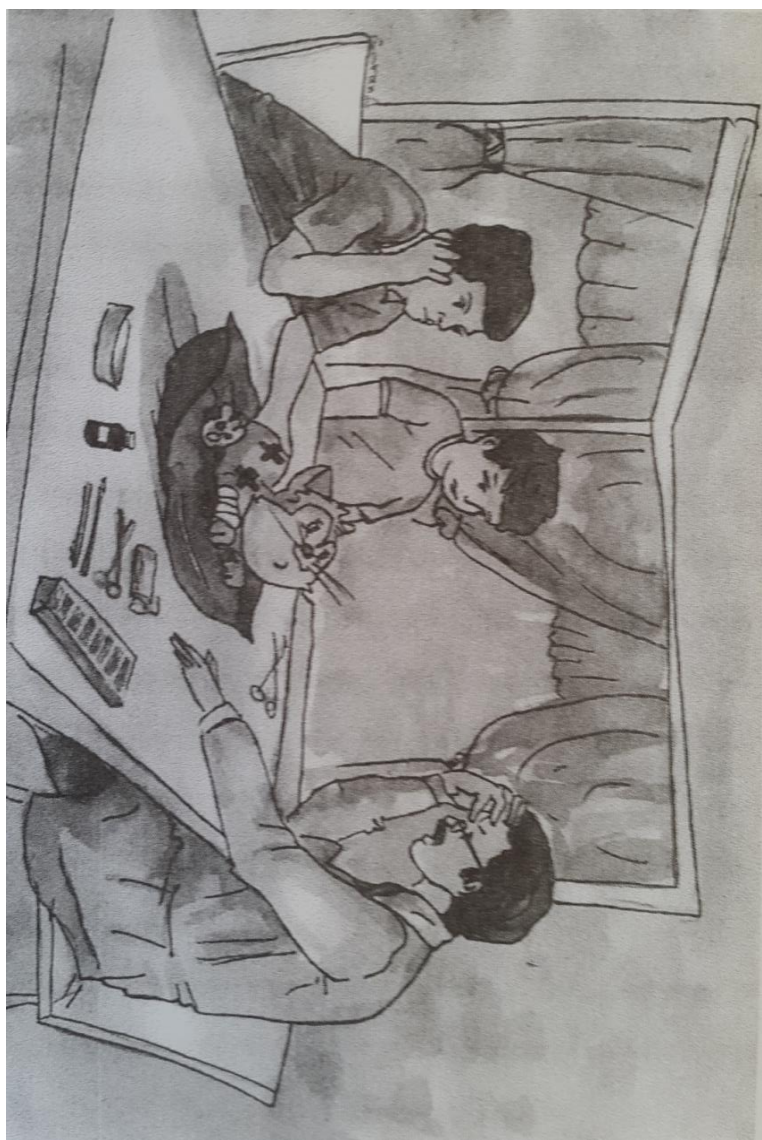
دکتور حه په سا و تووربه بوو که بینیی پشیله داماوه که خوی کزوله
کردبوو و خوی خزانده بووه په نا بهردیکی زله وه له نزیك وریاوه.

دکتور ئه وهنده نارحهت بوو، ههر خه ریک بوو لئیان بدات و به
تووربه بوونه وه گوتی: "ئاخر ئه وه رهوشتی خویان دهردهخن، ئه وه
میله تانی دواکه وتوو و هیچنه زان وا له ئاژله و سهگ و پشیله کان
دهکات، خه لکی پیشکه وتوو و شارستانی سهگ و پشیله کانیاں به قه د
منداله کانی خویان خوش دهویت، ئه وه ئه مانه که سیان نه بووه فیریان
بکات به رانبه ر به ئاژله بیزمان رحم و به زهیی بخاته دلایانه وه.

دکتور حه سه ن که له لهندهن کولتیری پزشکی ته واو کردبوو،
هاتبووه وه ولاتی خوی خزمهت بکات که ناسیایوی باوکی وریا و
تریفه بوو، سهیریکی ئه و کومه له منداله دلره قانه ی کرد و دهستی
راوه شانده به کللی ئوتومبیله که یه وه گوتی: "له ئه وروپا خه لک دهچن
بو ماله که یان نان و گوشت و شتی وا بکرن، دهیخه نه عه ره بانه وه که
سهیر ده که ییت لایه کی عه ره بانه کانیاں قتووه گوشت و خواردنی پشیله
و سهگه کانیانه."

له وولاتانه پیره ژن و پیره میزده کانیاں ده لئین سهگه کانمان له
منداله کانمان بومان به ئه مه کترن، ههروه ها پشیله کانیشمان. له وئ
کاتیک یه کتیک پشیله که ی یان سهگه که ی ون ده بیته بو منداله که ی، که
ون ده بیته چی دهکات بو ئه وانیش وا دهکات، ههر ئه وه ندهت زانی ههر
کاغزه به دار و دیوار و درهخت و کولانه وه هه لواسراون که پشیله
گوم بووه و رهنگی وایه و شیوه ی وایه... تکایه ئه گه ر بینیتان به م
ژماره ته له فونانه په یوه ندیمان پیوه بکن و مژدانه شتان پی ددهدین.

دكتور حهسن دهستی دا به يه كدا و گوتی: "وهيش چهند گوناچه!"
ئینجا سهیریکی وریای کرد و گوتی: "شتیک نییه بیخهینه ناوی؟"
دهمهویت بیبهم بۆ عیادهکه م دکتوریکی ئاژهل هاوړیمه ته له فونوی بۆ
دهکه م بیت چاره سهری بکات."

دكتور حهسن خوی دانه واندوه و دهستیکی به پشيله که دا هینا و
گوتی: "ئمه پیشه ی خه لکی دواکه وتووه."
وریا دهستی برد پشيله که ی هه لگرت، تریفه ش کیسه یه کی له
کیسه کانی دهستیانی به تال کرد و خسته ژیر پشيله که، وریا گوتی: "
له گه لندا دیم بۆ عیاده که ت، چونکه تو ئوتومبیل لی دهخوړیت و ئه و
دهترسیت و راده په ریت."

دكتور حهسن گوتی: "وه لاهی زوریش سوپاست دهکه م"، تریفه
سهیری براهی کرد و گوتی: "تو برو گوی مه درئ، خو م ده توانم
بروم بۆ مالی خزمه که مان زور دوور نییه."

دكتور حهسن گوتی: تو وهره له گه لمان سوار به، یه که م جار تو
دهگه یه نین، دواتریش ئیمه ده پوین.

هر زوو ئه و دهوره چو ل بو بووو، هر یه کییک له و شهیتانه
دلره قانه رای کرد بووه شوینک، په نایه ک و هه ندیکیان بۆ ماله کانیان و
له ژیره وه به دزیه وه سهیری وریا و دكتور و تریفه یان ده کرد، به لام
دوانه که ی هاتنه قسه و قیراندیان به سهر تریفه و وریادا، له دووره وه
راوه ستابوون و سهیریان ده کردن و سهریان ده هینایه نزیک یه کتری
و دهستیان ده کرد به چرپه چرپ.

ئاخری تریفه یان برده مالی خزمه که یان و خویشیان چوونه
عیاده ی دكتور حهسن، ئه وه ندهشی پی نه چوو دكتور سه رکوی

هاورپیشی گه‌یشت و که‌وته سه‌یرکردنی پشیله‌که، دکتور حه‌سه‌ن و وریاش به دیاریه‌وه وه‌ستابوون، دکتور سه‌رکو هه‌ر چاوی به پشیله به‌دبه‌خته‌که که‌وت به نار‌ه‌حه‌تییه‌وه گوتی: "ته‌ی ده‌ستیان بشکیت! ئەوه چییان به‌سه‌ر ئەم ئاژەله بیژمانه‌دا هیناوه؟ خو نیوه‌مردوویمان کردووه، باوه‌ر ناکه‌م چاک بیته‌وه."

وریا خه‌ریک بوو بگریی که دکتور وای گوت، ده‌ستی له ژیره‌وه هه‌لگۆفی و له دل‌ی خویدا گوتی: "خودایه ره‌حم به‌م پشیله به‌سته‌زمانه بکه‌یت و نه‌مریت" چاویشی خه‌ریک بوو پر بیت له فرمیسک. به‌تایبه‌ت که بینیی دکتور سه‌رکو ئەمدیو و ئەودییو به پشیله‌که ده‌کرد و سه‌یری لئوه هه‌لقایشاوه‌که‌ی ده‌کرد، هه‌روه‌ها چاویشی که ئاو و خوینی پیدا ده‌هاته خواره‌وه و قاچه‌که‌شی که شکابوو، وه‌ک په‌رۆ به لایدا هاتبووه خواره‌وه.

پشیله‌که مندال بوو، ته‌مه‌نی هه‌ر هه‌شت مانگیک ده‌بوو، سپیکه‌لانه‌یه‌ک بوو چه‌ند په‌له‌ی ره‌شیشی تیکه‌ل بووبوو. زۆر جوان و ئیسکسووک بوو، به‌لام ئەوه‌نده‌یان پیدا کیشابوو و ئەوه‌نده به‌ر دار و به‌رد که‌وتبوو، پیستی پیستی خو‌لاوی و چلکن دیار بوو.

دکتور سه‌رکو به په‌رۆ و که‌لوپه‌لی پزیشکی پشیله‌که‌ی پاک کرده‌وه و خه‌ریکی لئوی بوو چاره‌سه‌ری ده‌کرد و چاوه‌که‌یشی بو پاک کرده‌وه و ده‌رمانی بو تیکرد.

دکتور سه‌ری هه‌لبه‌ری و سه‌یری دکتور حه‌سه‌ن و وریای کرد و گوتی: "چاوی بیناییه‌که‌ی هیچی لی نه‌هاتووه، ته‌نها زۆر رووشاوه و داری به‌رکه‌وتوووه". قاچه‌که‌شی بو به‌ست و بو‌ی پیچایه‌وه، دوایی ده‌رزیه‌کی لی دا و گوتی: "ئیس‌تا ئارام ده‌بیت و ده‌نوویت."

وریا به قورگیکی گیراو و به پیش و نارہحہ تیہ وه گوتی: "ئہی
به شکم ئیستا برسی بیت؟ ئہی چۆن نان بخوات؟"
دکتۆر سەرکو گوتی: "خەمت نەبیت ئیستا به لولە شیر دەکەم به
قورگیدا."

وریا دلّی خوۆش بوو گوتی: "یا خودا کاکە دکتۆر دەستەکانت
خوۆش بیت وەکو ئازاری ئەم پشیلە بەستە زمانەت کەم کردەوه."
دکتۆر لی بوو وه و گوتی: "ئینجا ئەمە لە کوئی دەبیت و کئی
ئاگای لئی دەبیت؟ وریا به پەلە گوتی: "کاکە دکتۆر من، من هەر ئیستا
دەیبەمە مالی خۆمان و جیگە یەکی خۆیشی بۆ دەکەم و ئاگام لئی
دەبیت."

دکتۆر حەسەن هاتە قسە و گوتی: "هەی ئافەرین دەستت خوۆش
بیت."

دوای دکتۆر حەسەن سەیریکی وریای کرد و گوتی: "تۆ بلّیت
دایکت و ئەوان پازی بن؟"

وریا به گەرمی هەلیدایە و گوتی: "ئہی چۆن! بە خودا ئەوہی
پازی نەبیت لە مالەکە بیت، خوۆشیم لەگەلی دەچمە دەرەوه. بەلام
نەخیر، دایکم و باوکم و نەنکیشم زۆر بەرەحمن و دلّیان زۆر پیر لە
بەزەییە."

دکتۆر سەرکو دەستی شت و خەریکی وشکر دێنەوہی بوو، بە دەم
ئەو کارەوه گوتی: "لای ئیمە گوئی نادەنە ئاژەل، ئەگینا لە ئەوروپا و
ولاتە پیشکەوتووہکان بوایە ئیستا لە خەستەخانە ی ئاژەل
دەمانخەواند، بەلام لێرە شتی وا نییە!

دکتۆر حەسەن بۆی سەندەوه و گوتی: "لێرە کوا ئەوہندە گوئی
دەدەنە مروۆف تاوہکو گوئی بەدەنە ئاژەلی قوربەسەر" دکتۆر حەسەن

لهسه ر قسهكهى رۆيشت و به ورياي گوت: "دهى كورپى باش برۆ
ئو كارتونه بهتاله بهينه با بيخهينه ناوى تاوهكو بيههتهوه بۆ مالهوه.
برۆ خۆم دهنگهيهنم".

وريا سوپاسى كرد، ههروهها دكتور سهركۆش دهرومانى پى دا و
گوتى: "رۆژى دوو جار ئهم حه به بكه به قورگيدا و ئهم رۆنەش بده
له لىوى، بهم لىوولهيهش شير بكه به قورگيدا... هه ر كاريك و
پرسیاريكت هه بوو ئهوه ژمارهى تهلهفۆنهكه مه و زهنگم بۆ لى بده".
وريا و پشيله كه له ئۆتۆمبيلهكهى دكتور حه سه ن دابه زين، وريا
به دم سوپاسى زۆروه وه به ئه سپايى كارتونه بچووكه كهى پشيله كهى
هه لگرت و دابه زى و خودا حافى زييان له يه ك كرد، دكتور گه رايه وه
به ره وه عيه ياده كهى، ورياش به كارتون و پشيله وه كردى به مالى
خۆياندا.

پيش گه يشتنى وريا، تا فگه گه رايه وه ماله وه و له سه ردانى خزمه
نه خۆشه كهى بوو، هه موو شتيكى بۆ داىكى و مالى خۆيان
گيرابووه وه، له به ر ئه وهى ورياش چووه ژوره وه و هه نديك نائارام
بوو و له دلى خۆيدا گوتى: "ئىنجا كى ده لىت داىكم و ئه وان رازى
ده بن، هه رچه نده به به زه بيش بن له وان هيه بۆ له يه ك بكن".

وريا له دلى خۆيدا بريارى دا كه هه ر كه سىكيان نارەزايى پيشان
بدن، ئه وان ده يكه ن به هه را، به لام به پىچه وان ه وه داىك و خوشك و
براكانى ترى هه موو به په رۆشه وه چوون به پيريه وه پيش هه موويان
تا فگهى خوشكى، هه موويان به گه رمى هه والى پشيله كه يان پرسى و
ده ستخۆشيان لى كرد كه ئه و پشيله بچووكه بيه سه لات و
بيگونا هه ي رزگار كرد له ده ست ئه و هار و بيه هه ست و دلره قانه.

پشیلەکه‌یان دانا له شوینیکی بیدەنگ و بیاش، دواى ئەوهى فاتمه خانى دایکیان چوو پەتوویەکی نەرمى بۆ هینان و چوارقەدى کرد و گوتى: "ئەمە له ژیریدا دابخەن، گوناحە! کارتۆنەکه رەقە". ئیتر بە دەوریدا دەهاتن و بەزەیی و نارەحەتیی خۆیان بۆ پشیلەکه هەر کەسە و بە جۆریک دەربەری.

وریا پێی گوتن بەجیی بهیئان با بۆ خۆی بنویت، چونکە دەرزویی ئازاری لێ درابوو و وەک بیهۆش و بیدەنگ کەوتبوو.

دنیا ئیوارە بوو، ئەوەندەى پێ نەچوو باوکیشیان لە بازار هاتەوه، چونکە دوکانی کوتەلی هەبوو. بەیانیان دەرویشت و ئیواران بۆ ماله‌وه دەگەراییه‌وه، ئەویش پیاویکی باش بوو، ناوبانگیکی زۆر پاک و چاکی لە ناو بازاردا هەبوو و ناویشی "ئەمین ئەفەندی" بوو.

ئەمین ئەفەندی کە باسی پشیلەکه‌ی زانیی، ئەویش نارەحەت بوو بەزەیی پێدا هاتەوه و دلخۆشیی کۆر و کچ و مندالەکانی تری دایه‌وه و گوتی: "خەفەت مەخۆن، ئیستا جاک جاک دەبیته‌وه، تەنها راسپاردەکانی دکتۆرەکه بەجیی بهینن و دەرمان و شیرەکه‌ی پێ بدەن".

دەبیت هەتا بەیانی وریا و تریفە چوار-پینج جار خەبەریان بووینتەوه و چووین سەری پشیلەکه‌یان دابیت و ئاگاداری بووین، کە بەیانیش چوونە مەکتەب، دایکی بەلێنی پێ دان کە بە خودا هەزار ئیشیشی هەبیت هەر ئاگای لێی دەبیت و هەمیشە سەری دەدات، تەنانەت تاڤگەش تاوه‌کو بەردەراش کە دەچوو هەر بە قوربان و بە حەیرانی دایکی دەبوو کە تو خوا شیرەکه‌ت بێر نەچیت بیکەیت بە قورگیدا ئەگینا لە برساندا دەمریت.

ئىنجا پروى دەكرده نهكى و دهگوت: "تو خوا نه نه گيان نه هيليت مندال و ميوان بچن به لايه وه" نه نكيشى كه نه وه كانى زور زور خوش دهويست و گيانىكى له سهر موويه كى سهريان بوو، به تاييه تريفه ي زور خوش دهويست چونكه زور كچى چاك بوو. نهكى گوتى: "به قوربان به دلنيايييه وه، تو برو بؤ خويندنگه كه ت، به چاوه كانت له تو زياتر ئاگام لىي دهبيت تاوهك و دييته وه".

پشيله كه ههفته يهك-ده رۆژ زياتر ده بوو بهو حال و نه خوشيييه وه له ماله وه كه وتبوو. دواى ئه و ماويه ورده ورده چاوى كرايه وه و لىوى پيكه وه نووسايه وه و خهريك بوو قاچى ده جوولانده وه.

وريا و تافگه و هه موو خه لكى مله كه ئه سهنده دليان خوش بوو، هه ر ئه وه مابوو هه لپه رن له خوشياندا. پشيله ورده ورده كه وته وه نانخوردن و ئاوخاردنه وه، كه وته وه جووله جوول. دواييش ورده ورده هه ستايه سهر پى، كه تريفه و ورياي ده بينى كلكى ده جوولانده وه و ده ستى بؤ دريژ ده كردن و هه زى ده كرد ياريان له گه لدا بكات.

هه رچه نده زور لاواز و بيهيژ بوو بوو، له بهر ئه وه ي لىوى له ت بوو بوو كاتيك ئه و منداله هاره داريان پييدا كيشابوو و لىويان هه لدرىبوو، به لام له بهر ئه و خزمه ته چاكه ي تريفه و ورياي برى و ماله باشه كه ي خويان، هه ر زوو زوو خهريك بوو چاك ده بوويه وه. تريفه گوتى: با ناويكى لى بنين "دووسى ناويان گوت، له دواييدا ناوى لولويان به دل بوو، بويه پشه ناوى بوو به لولو.

هه روه ها تريفه له داوى ئه وه ي دلنيا بووه وه كه چاك بووه ته وه و كه وتوو ته گه ران به ناو ماله كه دا و كه وتوو ته يارى و هه لپه رين، بويه ناو شته كانى گه را و شريتىكى ئاوريشمى په مه يى دوزييه وه و زهنگوله يه كى بچووكى جوانيشى له ناو ورده واله كانى داكييدا ده ره ينا

و لئی سهند که کاتی خۆی به پشتینیکی جلی کوردیی کۆنهوه بوو، زهنگۆلهکهی کرد به شریته ئاوریشمه په‌مه‌یه‌که‌وه کردیه ملی لولو. ئیتر لولو هەر به ماله‌که‌دا ده‌هات و ده‌چوو و هه‌ل‌ده‌به‌زیی و هه‌ل‌ده‌په‌پیی... ده‌نگی زهنگۆله‌که‌ی ده‌هات. ئیدی ورده ورده لولو خه‌ریک بوو خرپن و جوان بیته.

تریفه و وریا و هه‌موو خه‌لکی ماله‌که‌ ئه‌وه‌نده لولویان خۆش ده‌ویست ده‌تگوت گولی ماله‌که‌یه، ته‌نانه‌ت له خویندنه‌گه‌ش ئه‌وه‌نده تریفه باسی بۆ هاو‌په‌یکانی کردبوو، ئه‌وانیش ده‌یانناسی و هه‌والیان ده‌پرسی و جاروبار که ده‌چونه مالی تریفه، لولویان ده‌گرته باوه‌ش و ده‌ستیان پیندا ده‌هیتا و یارییان له‌گه‌ل ده‌کرد، وریاش دیسان ئه‌و باسه‌ی بۆ هاو‌په‌یکانی کردبوو، ئه‌وانیش خۆشیان ده‌ویست.

هه‌رچه‌نده ئه‌و منداله هارانه‌ی وا ئه‌زه‌یه‌تی لولویان دابوو و وایان به‌سه‌ر هینابوو، له دلی خۆیاندا ته‌ریق بوو‌بوونه‌وه زۆریان که به شه‌و ده‌چونه سه‌ر جیگه‌کانیان تا بنوون، ده‌هاته‌وه بیریان که بۆچی وایان له‌و پشیله به‌سته‌زمانه کرد؟ بۆچی وه‌کو د‌ر‌نده به هه‌موویان، هه‌ر که‌سه‌یان له لایه‌که‌وه دارێکیان پیندا ده‌کرد و ئه‌ویش بیده‌سه‌لات و بچووک هه‌ر هاواری ده‌کرد و رای ده‌کرد به‌ملاولادا و ئه‌وی تر بۆی ده‌چوو، ده‌هاته ئه‌ملا‌تر ئه‌وی تر به‌رۆکی ده‌گرت و تیی به‌ر ده‌بوو.

هه‌ندیکیان زۆر ته‌ریق ده‌بوونه‌وه و له ژیر لی‌فه‌که‌وه لی‌ویان ده‌له‌رزی و خه‌ریک ده‌بوو بگه‌رین و له دلی خۆیاندا ده‌یانگوت ئه‌وه بۆ وامان کرد؟ قابیله هیه‌چ گه‌مه و یاری و کاری باشتر نه‌بوو له‌وه زیاتر که ئازاری ئه‌و ئازله‌ به‌سته‌زمانانه‌مان بدایه؟ نه‌گه‌به‌ته هه‌ر به‌قه‌د جنگیک بوو چۆن سه‌یری ده‌کردین، ده‌تگوت لی‌مان ده‌پارێته‌وه و ده‌لێت تو خوا مندالی‌نه وام لی مه‌که‌ن، من زۆر گونا‌ه و بیده‌سه‌لاتم.

دو کورپه که کاتی خوئی چووبوون بهگژ تریفه و وریادا و ناویان کهمال و نهوړوژ بوو، ئەوانه مالیان هەندیک نزیک مالی تریفه و وریا بوو، باسی پشیلەکهیان له دەرودراوسنیان بیستیوو که چوون چاک بوووتهوه و ئەو مالە چەندیان خزمەت کردووه و چەند خۆشەویسته لای هەموویان و چەند جوان و دلگیر بووه، بۆیه ئەوانیش که به یەک دەگەیشتن دەکەوتنە قسە و باس و پەشیمانیدەربرین لهو کاره درندانەیهی بەرانبەر ئەو پشیلە بچووکه بەستەزمانەیان کردبوو.

نەوړوژ زۆر جار به کهمالی دەگوت: "بە خودا لهو رۆژەوه پرووم نییه سەیری وریا و تاقگە بکەم، که له دوورەوه دەیانینم خۆمیان لی دەشارمەوه، دەلیت چی برۆین پێیان بلێن لیمان ببورن، بە خوا ئیتر قەت کاری وا ناکەین...؟"

کهمالیش دەیگوت: "ئینجا ئەوهی بۆچییه پێیان بلێن لیمان ببورن؟ ئەوه نییه منیش پشیلەیهکم پەیدا کردووه و زۆرم خۆش دەویت و له مالەوه ئەوهندە خۆشەویسته نایەلیت وانەکانم بنوسمەوه و یاری به قەلەم و دەفتەرەکانم دەکات؟ کاتیک دادەنیشم وانەکانم بنوسمەوه لهپەر خوئی هەلەداتە سەر شانم. ئەو رۆژەیان خوا رەحمی کرد خوئی هەلدایه سەر سەرم، خەریک بوو بکەوێتە سەر زۆپاکە، چونکه سەرمام بوو له نزیک زۆپاکە دانیشتبووم."

نەوړوژیش به روویەکی خۆشەوه سەیری کهمالی دەکرد و دەیگوت: "ئەوه نییه منیش لهو رۆژەوه خەریکی بهخێوکردنی ئەو گیسکەم که خزمەکهی باوکم له لادیوه بۆی هیناوين، گوايه بۆ سەربرین و خواردنە، بەلام من کردم به هەرا و گوتم به خودا یەک

کەس دەستی لی بدات و سەری بپریت دنیا تان بە سەردا کاول دەکەم،
ئەمە هەر دەبیت لێرە بیت و من بە خێوی دەکەم".

نەورۆز پیکەنیی و گوتی: "خۆ باوکم دەناسیت، قەت بیدلیی من
ناکات و ناهیلت کەس بچیت بە لایەوه و گوتی تازە ئەمە هیی
نەورۆزە، باوکم فەقیرە وا دەزانیت کورەکە ی بوو بە پارێزەری مافی
ئاژەل، نازانیت ماوێهە ک لەمە وپیش کورەکە ی چ بە لایەکی بە سەر ئەو
ئاژەلە بچوو کە دا هینابوو!"

نەورۆز بە زەر دەخەنە یهکی خۆشەوه سەیری کەمالی هاوڕیی کرد
و گوتی: "سوپاس بۆ خودا شکور لەو رۆژەوه ئاقل بووین و زانیان
ئەوه کاریکی دێندانە بوو و پەشیمان بووینەوه"، نەورۆز لە سەر
قەسەکە ی رۆیشت و گوتی: "ئاخری هەر وام کرد، ئەوه نەدە سەر خم
خستە سەر دایک و باوکم تا شوینیکی تاییەت بە گیسکە کەم هەبیت،
باوکم ناچار بوو لای باخچە بچکۆلەکە ی لە بەر باران و سەرما لای
دەرکی حەوشەوه ژووریکی بچکۆلە ی بۆ دروست بکات".

نەورۆز دیسان پیکەنیی و دەستی دا بە یه کدا و گوتی: "دەزانیت
شەوی بارانە زۆرە کە گیسکم لە کوئی دانا و ئەو شەوه لە کوئی بوو؟"
کەمال گوتی: "دە بلێ لە کویت دانا؟"

نەورۆز گوتی: "هینابوو مە ژووری ژوورەوه لە لای دالانی
ژووری دانیشتنەوه دامنا، تاوه کو بە یانیی ئەو شەوه لەوئ مایه وه،
نەورۆز دایه قاقای پیکەنین و گوتی: "بەلام بە یانی دایکم کردی بە
شەر لەگە لمد، چونکە پشقلیکی زۆری بەو ناوهدا بلاو کردبووه وه".

نەورۆز سەیریکی ئاسمانی کرد و گوتی: "نازانم کە ی ئەم باران و
هەورە نامینیت، دەمەویت زوو بە هار بیت و دەشتودەر سەوز بیت تا
گیسکە کەم بەرمە ئەم دەور وپشته، تاوه کو تێر گیای تازە بخوات".

چەند مانگیکی بەسەردا چوو، زستان بڕایەو بە باران و توفان و
هەورەبروسکەکیەو... بەهار هات و دەشتودەر هەمووی سەوز و
جوان بوون، درەختەکان دەستیان کرد بە چڕۆکردن و خۆئامادەکردن
بۆ گەلا دەرکردن و گۆل و میوەی جوراوجۆر هەلپشتن.
سەرماوسۆلە خۆیان پێچایەو و بە مۆن و گرژی لەبەرچاو نەمان،
خەلک کەوتنە خۆئامادەکردن بۆ گەیشتن بە رۆژی نەورۆزی جەژنی
کورد.

هەر مالا لای خۆیەو کەوتە خۆئامادەکردن بۆ ئەو رۆژە پیرۆز
و دلگیرە، هەرکەسە ویستی پوو بکاتە دەشتیکی دەوربەری
کەرکوکی شیرینی دلی کوردستان. نەورۆز هات و هەموو خەلک بە
خۆرازانندنەو و جلی کوردی جوان، هەروەها بە جلی مەدەنیی
ریکوپیک کەوتنە ری بە خواردن و چیشت و یاپراخ و کفتەو لەو
دەشتە بەرین و شیرین و دلگیرانە خەلک و سەیرانەر بلالو
بووبوونەو.

ئەوانە بە دیار نەوار و گۆرانییەو هەلدەپەرین و ئەوانە بە
کۆمەل کۆمەل دەگەران و دەهاتن و دەچوون بەتایبەت ئەو مندالانە
کە هاوپی و هاوتەمەن و هاوپۆلی یەک بوون چ کورچ کچ هەندیک
باسی ئاگرکردنەو نەورۆزیان دەکرد کە شەوی رابردوو (واتا
شەوی نەورۆز) لە کوئی داگیرساو، هەندیک دەیانگوت لە باخەکە
مالی خۆمان دامانگیرساندوو. هەندیک دەیانگوت مندالی
دراوسیکەمان خەریک بوو بەوێتە ناو ئاگرەکەو و لە مالاکە بوو
بە شەر، باوکە بە دایکەکە دەگوت بۆ ئاگات لە مندالەکەت نەبوو،
دایکە بە باوکەکە دەگوت ئاخر من ئیشم دەکرد تۆ بە دیار
ئاگرکردنەو کەو بوویت، تۆ دەبوو ئاگاداری مندالەکانت بیت،

باوکه که ش دهیقیراند و دهیگوت ئاخِر چۆن خه لک ده هیلیت مندالی دووساله نزیك ئاگر بکه ویتته وه... ئیتر ماله که تاوه کو درهنگ هر شهریان بوو.

به پیکه نین و قسه ی خو ش و رابواردنه وه، له پیر وریا به سه رسورمانیکه وه که به ویدا له گه ل هاوړیکانیدا تیده په پیری، سهیریکی نه ورۆزی کرد و گوتی: "ئه وه تویت؟ ئه وه بزانه گیسک و ئاژه لته به دهسته وه یه؟ به راست ئه مه تو ئه و کورپی پوژی به زمه که یته؟" وریا زه رده خنه گرتی و گوتی: "با چیتر نه لیم خو ت ده زانیت باسی چ پوژیک ده که م".

نه ورۆز به پرویه کی خو شه وه سهیری وریای کرد و گوتی: ئه ریوه لا وریا گیان ئه و پوژهم قهت له بیر ناچیتته وه و زوریش په شیمانم، به راستی هر پروشم نه بوو سهیرت بکه م، به لام ئه وه بوو به وانه یه کی زور به نرخ بو من و هاوړیکانی ترم، ئه وه تا ده بینیت گیسکه که م هیئاوه بو سهیرانی نه ورۆز و ئه وه تا په ته که یم به دهسته وه به ستووه نه وه کو لیم گوم بیت".

وریای دلی خو ش بوو گوتی: "هه ی ئافه رین که په شیمان بوو یته ته وه، له و کاره خراپه درندانه یه، جاریکی تریش هه ی ئافه رین و هر بژیت".

نه ورۆز به گه رمی و خو شیه وه سهیریکی وریای کرد و گوتی: "به خودا وریا گیان که مالیش ئیستا پشیله یه کی په یدا کردو وه که دیتته وه له خویندنگه هر به باوه شیه وه یه تی، هه روه ها کورپه کانی تریش زور په شیمان و ته ریق بوونه وه، ئه و پوژهی ئه و خه تیه مان کرد، به سهیری باوکم چهند که سیکمان چهند شه ویک هر خه ومان لی نه که وت له داخاند، نازانه ئه و پوژه بوچی وا وه کو ئاژه لی کتویمان

لئ هاتبوو! هیچ به بیرماندا نه ده هات که ئەمەش ئیشیکی زۆر بەد و دلرەقانه و خراپ بوو؛ بەلام تۆ و تافگه و دکتۆر حەسەن ئەوەندە تۆرە بوون لیمان و پەلاماری ئەو پشیلە بەستە زمانەتان دا و بردتان و لە دەستی ئیمە ی پیس و خراپ رزگارتان کرد، دوایی وەکو هۆشمان هاتەو بەرخۆمان و بیرمان لئ کردەووە که ئیوہ راستن و ئیمە خەتابار و بیویژدانین."

نەورۆز بە پیکەنینیکی خوشەوہ دەستە بەستراوەکە ی بە پەتی گیسکەکەوہ دای بە دەستەکە ی تریەوہ و گوتی: "دەلییت چی، خەریکین کۆمەلیک دروست دەکەین ئەگەر کەسیکمان بینی نازاری نازەلیک بدات شوینی بەکەوین و بەردەبارانی بەکەین."

وریا پیکەنیی و گوتی: "نا... نا، خەلک بەردەبارانکردنیش هەر عەیبە و ناییت، دەتوانن شوینی ئەو کەسە بەکەون و تەریقی بەکەنەوہ و خەلکی لئ کۆ بەکەنەوہ که ئیشیکی درندانە ی کردووە بەرانبەر بە نازەل."

وریا بەم قسانە ی نەورۆز دلئ خوش بوو، زۆر دەستخۆشی لە خۆی و هاوریکانی کرد و گوتی: "باشە دوایی یەکتەر دەبینین، وەرن بۆ لام، یان لە شوینییک یەکتەر دەبینین بۆ ئەوہ ی قسە یەک لەو راوچیپیانە بەکەین که ئەو هەموو گوشت و مریشک و ماسی و بازار و دوکانانە ورگیانی پی پر ناییت، پۆژانی سەیران و پشوو تەفەنگەکانیان دەبەن ئەو ئاسک و کەرویشک و بالدارە کۆیپیانە دەکوژن و راو دەکەن، ئەو کەوہ نازدارە دەنگخۆشانە دەکوژن و دەیحۆن یا خودا بە ژەهریان بیت."

نەورۆز سەری بادا و گوتی: "ئەری بە خودا راست دەکەیت، ئەوہ پیاویکی دراوسیمان هەبوو زوو زوو دەچوو بۆ راو، ئیواران کاتیک دەهاتەوہ یەک سەبەتە بالندە و چۆلەکە و قەتئ و ئەو شتانە ی راو

دهکرد و دهیئنایهوه بۆ مالهوه، من ئهوسا ئهقلم پى نهدهشکا، ده با ئیستا وا بکات، به خودا من و هاوړیکانم مالهکهیان دهدهینه بهر بهرد".

وریا پیکه نیی و گوتی: "ديسان گوتت بهرد بهردا" دواى هەر گورج گوتی: "ئى قهیناکه دهرگادانه بهر بهرد که ئهویش دواى لهگهڵ دایک و باوکتان ئه و ماله دهیکه ن به شهر، خه لکدانه بهر بهرد ئه وه زور خراپه، هه رچه نده ئه و کهسه کارى خراپیشى کردبیت، چونکه بهردهکه بهر سهروچاوى دهکهویت و بریندار دهبیت و تووشى بهلا دهبن".

نه ورۆز به زهردهخه نه یه کی خۆشه وه گوتی: "ده باشه که واته کهس بهرده باران ناکهین، ته نها که بینیمان یه کیک ئه زیهت و ئه شکه نجه ی ئاژهل ددات، شوینی دهکهوین و هووهای لى دهکهین و ئابرووی راوچی ده بهین و شکاتیشیان لى دهکهین، چونکه حکومهت راوی قه دهغه کردووه، بۆ ئه وه دهستیان خۆش بیت".

ئیتیر خواحافیز بیان له یه کتر کرد و هه رکه سه یان چون به لایه کدا بۆ سهیری سهیرانکه ر و هه لپه رکى.

ئیتیر کاتی نانخواردن هات و هه ر کهسه چووه لای دایک و باوک و که سوکاریان که بانگیان کردن بچن نان بخۆن.

نه ورۆز گیسکه که ی به ره و سفره و سینى مالى خویان برد، دواى ئه وه ی بریاری دا له گه ل هاوړیکانى بچنه لای وریا بۆ ئه وه ی کومه لى "له سه ر ئاژهل کردنه وه" دروست بکه ن، دواى یه ک-دوو رۆژ هه ندیک له و کوپ و کچانه ش (به تاییهت تریفه و دوو-سى هاوړی تری) له باخیکى گشتى کو بوونه وه. دواى هه والپرسینی یه کتری و ده ستگوشین، وریا وه کو قسه زان و لیزان وا بوو، ده ستى پى کرد و گوتی: "ئىستا کورینه کچینه... ئیمه ده مانه ویت کومه له یه ک دروست بکهین و ناوی بنیین

کۆمەلی لەسەرکردنەوهی ئاژەل". هەموویان گوتیان زۆر باشە، هەندیک
هەلیاندایە و گوتیان باشە ئەمە چۆنچۆنی دەبێت؟

کۆریکی تر که هاوڕیی نەورۆزی خاوەن گیسک بوو، گوتی: "باشە
ئینجا ئەمە هەر وا ئاسانە؟ وەکو بزانی ئیمە قسەیهکی وا بکهین که
وەکو سەرزەنشتی ئازاردەری ئاژەل بکهین یاخود بە کابرای لادیی
بلیین وا بۆچی ئەو هەموو بارەشی لەسەر پستی ئەو کەرە گویدریژە
لاوازه بەستەزمانە بار کردوو، بەو هەش تیری نەخواردوو خۆیشی
سواری بوو بەسەر بارەکهوه، زوو زووش داری پێدا دەکیشیت و
هەچەهەچە و هوهوی پێ دەکات.

وەکو ئەو پۆژەیی که ئەو دیمەنەم بە چاوی خۆم بینی که لەگەڵ
باوکم بووم، ئیوارە بوو دەگەراییهوه بۆ ماله‌وه و هەندیک کیسه و
کهلوپەلی ماله‌وه مان پێ بوو، لەو دیمەنە ناپه‌حهت بووم و قیراندەم
بەسەر کابرادا و گوتم: "بۆ وا لەو گویدریژە قوربەسەرە دەدەیت،
سەرەرای ئەو هەموو بارە و تۆیشی هەلگرتوو، ئەوەتا بەملاولادا
خەریکه بکهوێت و تۆش هەر پیایدا دەکیشیت؟"

کۆرەکه که ناوی نەوزاد بوو، سەیری هەموو ئەو کۆرانهی کرد و
گوتی: "دەزانی ئەگەر باوکم لەگەڵ نەبوايه دادەبەزیی و دەیدامە بەر
دار، هەر بۆیه باوکیشم لیم توورە بوو، گوتی: "کۆرم تۆ حەقت چیه
بەسەرەوه، بەم ئیوارەیه بۆچی تووشی شەپمان دەکەیت!؟"

نەوزاد دەستی دا بە یه‌کدا و بە تەوسیکه‌وه پیکه‌نیی و گوتی:
"دەزانی خاوەن گویدریژەکه چیی گوت؟ گوتی وا خەریکه شەو
دادیت، دوورە دەمه‌وێت خێرا بگەم، ئەمیش وردە وردە و لەسەر خۆ
دەرپات بە پێوه، دەلییت خەوتوو و تۆپیوه."

باوکیشم پئی گوت: "نابینیت باری قوربه سهره که چه ند قورسه و توش له سهری دانیشتوویت و دته ویت را بکات، خو عه رهبانه و ئوتومبیل نییه، ئه ویش گیان و ههسته".

نه زاد جاریکی تر سهیری کردن و گوتی: ئه م کاره هر وا ئاسان نییه و له وانیه هه ندیک جار تووشی لیدان و شه ر بین، تریفه و دوو هاوړی کچه که ی که یه کیان ناوی رووجوان و ئه وی تریشیان ناوی شیلان بوو، تمه نیان به قه در تریفه ده بوو، واته چوارده-پازده سال ده بوون، هاتنه قسه و هه ریه که یان بوچوونی خو ی دهربری، شیلان گوتی: "ئینجا ئه گهر ئیمه له تووره بوون و لیدان و به گژداهاتنی ئه و خه تابارانه بترسین، که واته هیچ... هه رکه سه مان با بچیته وه مالی خو ی".

ئه م جاره تریفه به گه رمییه وه گوتی: "شیلان راست ده کات، که واته ئیمه باسی چی ده که یین؟ ده بیت گو ی نه دینه هیچ شتیک ئه گهر بمانه ویت ئیشه که مان و کومه له که مان ناو دهر بکات و سه ر بکه ویت. جاریکیان تووشی شه ر بووین، دوو جاریش قره و لیدان".

لیره دا رووجوان به پیکه نینه وه هاته قسه و بو تریفه ی ته واو کرد و گوتی: "وه کو تریفه ده لیت، جاریک تووشی شه ر بووین و دوو جار تووشی لیدان و قژراکیشان بووین، به لام به و کاره ناو دهر ده که یین و خه لک باسمان ده کات، که بلین مندا ل و گه نجی وا داهاتوون، وا بزنام ئه وسا زور که س یارمه تیمان دهن، هه روه ها رهنه گه گوره کانیش ته ریق بینه وه و ئه وانیش له سه رمان بکه نه وه و وه کو ئیمه خه ریکی ئه و کاره بن.

وریا و کوره کانی تر چه پله یه کیان لی دا و هه ریه که یان دایانه قاقای پیکه نین و خوشحالیده ربرین، گوتیان: "وه لالا ئه و کچانه راست

دهكهن و له ئيمه باشتير بير دهكه نه وه. "كچه كان به يه كه وه دايان له قاقاي پيگه نين و گوتيان: "ئهي چي! ئيوه وا ده زانن هر خوتان ده توانن ئه و ئيشانه بكن و خوتان هه لكيشن به سه رماندا".

پووجوان گوتي: "ئيمه هه نديكمان له ته مه ني هوت-هه شت سالييه وه كتيب و گوڤار ده خوئينيه وه، بويه هه نديك له كچه كان زانباري زوريان پهيدا كردووه له و خوئينده وه يه و ميتشكيان پر بووه له شاره زايي.

نه ورؤزي خاوهرن گيسك پيگه نيني و دهستي دا به يه كدا و گوتي: "به لي كچه كان لي مان بوونه ته فه يله سووف، وه كو مامؤستاكه مان گوته ني له پولدا به خوله ي مام عه ليم ده ليت تو هر بوويت به فه يله سووفي نه خو شيي ژماردن و بيانووگرتن و راكردن له وانه خوئيندن".

به و قسه يه هه موو ده ستيان كرد به پيگه نين و هه لا، به تاييه تي پووجوان و كچه كانى تر گوتيان: واتا ئيمه واين و گالته مان پي دهكهن؟"

وريا هه ليدياهه و گوتي: "نه به خودا باوكم سه كانتان زور ريكيويكه و زور جي باوه رن.

له كوتاييدا ئه و مندالانه برياريان دا تاوه كو پينان بكرت خه لك هان بدن نه هيلن نازاري پشيله و سه گ و بالنده و كوتر و چوله كه ي بچكوله ي به سته زمان بدن، هه روه ها له ده شتودهر و شاخوداخيش خه لك ده ست له راوكردن هه لېگرن و ئه و ئاسكه باريكه چاوجوانانه نه كوژن و راويان نه كهن، له گه ل كه رويشكي خرپني ئيسكسووك و هه موو جوړه نازه ليكي تر.

برياريان دا ههركهسهيان يه كه شت به دايك و باوك و مالى
خويان بلين تاوهكو ئهوانيش هان بدن وا بكن و پشتگيرى له و بير
و ههستهيان بكن تاوهكو ئهگه جار يك يهكيكيان تووشى شه ر و
قره بوو، ئاگاداريان بن و له سهريان بكنه وه.

دواى دوو ههفتهى تر، ديسان ئه و ميژدمندالانه كو بوونه وه له
هه مان شوينى جاره ي پيشوويان، ئه م جاره هه موويان سه ركه وتوانه
قسه يان ده كرد و وره يان به رز بووبوه، هه ر كه سه يان به خو شيبه وه
باسى باوك و برا گه وره كه ي ده كرد كه چهن دليان خو ش بووه به م
داواكارى و ئاره زوه ي ئه م كوره يان كه چو ن بيري كردو وه ته وه و
چهن د كوره كه يان دل خو شكه ر و پر هه ست و نه سته و هه ز به كارى
خراپ و درندانه ناكات.

خوى و هاوپريكانى ئه م برياره يان داوه كه هه نديك جار گه وره ش
بيري له ئيشى وا نه كردو وه ته وه، به پيچه وانه وه باوك و كه سيان
ده ست خو شيبان لى كردوون بو ئه م بير و هه سته به رزه ي كه
ها تو وه ته خه يال و ميشكيانه وه، كه وا گو تو ويانه ئيمه بويه نيازى
درو ستر دنى ئه م كو مه له يه مان هه يه، چونكه هه ز ده كه ين هه مو و
كه س به خو شى و به ئاشتى و به سه ربه ستى بژين، هه مو و كه س
يه كترييان خو ش بو يت تا وه كو دار و به رد و دره خت و ئاو و
كانيا و يشيان خو ش بو يت، دياره له سه رو و هه مو وشيانه وه و له پاش
خوداى گه وره ش ميلله ت و ولاته كه ي خويان خو ش بو يت.

ئيتر ئه و كه سه هه ميشه سه رفر از و خو شه ويست و دنيا ده بيت
كه چو وه سه ر جيگه كه ي بنو يت، ئه وه نده ويژدانى ئارام و پر بروا
ده بيت كه سه رى كرده سه ر سه رين بنو يت، خو شترين خه و بكات، به
پيچه وانه ي مرؤقى خراپ و دل ره ق كه ئازار ده رى مرؤف و ئازه لن،

کاتیک دهچن بنوون، له تاو گوناوه کانیان ناخوشتترین خه و دهیین و به زحمه تیش ئه توانن خه و بچیته چاویان له تاو ئه و تاوانانه ی کردوویانه.

ئهمانه به شه و به پوژیش به هر کوییه کدا تیپه پرن، خه لک چه موله یان لی دهنیت و له ژیره وه جنیویان پی ددهن. ئه وانیه و خراپن هه میشه له ناو کومه لانی خه لکدا ریسوا و سه رشورن.

۲۰۰۷/۲/۲۱

مانگه شهوی مهستان و سابئی

له سالانئیکي زۆر دووری له وهوپیش، چهشنی ئەم چیرۆکه رووی دەدا، به تاییهتی له شوینی دوور، له ئاویی و شار وهکو له ناو کهژ و کئوی زۆر بهرز و سهختا ههندیك جار ههه ئاسکه کئوی و بزنی و ئەو جۆره ئاژده له سوکه له و قه دباریکانه دهیان توانی بهو ناوانه دا به ئاسانی بین و برۆن، به لام مرۆف له و ناوچه سهختانه دهژیا، چونکه کویستانی خوش و دلگیری پر له خیر و به ره که تی لی بوو.

کانیاو و پلوسکه ئاوی پاک و خوش و شیرین و چاوپوونکه رهوه و دارمیوهی تری لی بوو، بیجگه له ههزاره ها دار و درهخت و دارگویی و بادهمی نایاب و میوهی جۆراوجۆری پر چیژ و که بووبوونه خوشترکردنی ژیان.

ئهو عه شرهت و خیل و که سانهش هه ره له وی ژیا بوون و ئه وهندهی تر ئه و ناوچانه یان ئاوه دان و خوشتر کردبووه وه. پیاوانیان خه ریکی رهز و باخ بوون. شوانه کانیش خه ریکی مه ر و مالات و

ئاژەلداری بوون، ژنیش خەریکی بەخێوکردنی منداڵ و مال و خیزانیان بوون. بە ھاوینان لە ناو رەشمالاندا دەژیان و زستانانیش لە ترسی سەرماي زۆر دەچوونە خانووی لە قوڕ دروستکراوی بچووکەو، چونکە کۆیستان خۆی بە ھاوینان سارد و خۆشە، چ جاي زستانان!

ئەو شاخە سەخت و بەرزانه، لە زۆر شوینی کوردستانی خۆشەوایستمان هەن، بەتایبەت لە ناوچەي بادینان کە لە نزیک شارەکانی دەوک و ئامیدی و سەرەسەنگ و زاخۆن لەسەر سنووری دروستکراوی نیوان کوردستانی عێراق و کوردستانی ئێران و کوردستانی تورکیا.

لەرستیدا کوردستان هەر یەک پارچە و یەک خاکە، بەلام کاتی خۆی، پێش چەندەها سال هەندیک لە دەولەتانی زۆردار ئەم کوردستانەي ئیمەیان وا دابەش کردوو و سنووریان بۆ جیا کردووئەو، بۆیە دەلیم سنووری دەستکرد، ئینجا لەو ناوچە و شاخە سەخت و هەزاربەهەزارانه، لەو سال و کاتە دوورانه و لەو ناوچەيە و لە ناو ئەو دێهات و خێلانە ژنیک هەبوو ناوی مەستان بوو.

مەستان ناوبانگی دەرکردبوو کە ژنیکي زۆر ئاقل و زیرەک و ئازایە، لە هیچ شتیک ناترسیت لە خوا زیاتر. کەسیکە ئیتر قەت ناترسیت، مەستان ژنیکي چوارشانەي ئیسکسووکی بە قەد و بالا بوو.

دیارە لەو ناوچە شاخاوی و سەختانە ئاژەلی کۆی هەبوو، وەک و رچ و گورگ و پلنگ و ئەو چەشنە ئاژەلە کۆی و درندانەي کە هەر شتیکیان بەر دەست بکەوتایە دەیانخوارد، ئەویش خەتای خۆیان

نه‌بوو، ئه‌وان له‌و ناوچه‌سه‌ختانه‌بوو بوون و كه‌س نه‌بوو هه‌چيان پي
بدات بيه‌خون و فيري بن.

هه‌روه‌ها زوريش ده‌ترسان له‌راوچي و زه‌لامي تفه‌نگدار، كه‌هه‌ر
چاويان پييان بكه‌وتايه‌به‌گوله، فيشك پيش‌گوله و فيشه‌ك داهاتنيش
به‌تير و كه‌وان ده‌يانكوشتن، بويه‌هه‌ميشه‌له‌ترسدا بوون له‌ده‌ست
مرو‌ف و ئاده‌ميزاد.

ئه‌گينا ئه‌گه‌ر شتيك هه‌بوايه‌بيه‌خون و كه‌سيك نه‌يكوشتاينه‌و
گوئيان پي بدات، ئه‌وانيش وا درنده‌نه‌ده‌بوون و له‌ترسي ژياني
خويان هه‌ر شتيكيان به‌رده‌ست بكه‌وتايه‌نه‌يانده‌خوارد وه‌كو مه‌ر و
گا و بزبگره‌تاوه‌كو مرو‌فيش.

ئه‌گينا ئه‌وه‌تا هه‌ر له‌شيوه‌ي ئه‌و ئازله‌درنده‌كيوييانه‌له‌شاره
گه‌وره‌كان و له‌ولاته‌پيشكه‌وتوه‌كان، پارك و خانوو و ژوور و
شويني هه‌وانه‌ويان هه‌يه‌وه‌كو ئازله‌ي جوان و ئاقل بيده‌نگ ده‌ژين
تاوه‌كو خه‌لكيان ئه‌وه‌نده‌خوش ده‌وي‌ت كه‌ده‌چنه‌لايان بو
سه‌يركردنيان، هه‌نديكيان وه‌كو ورچ و مه‌يموون ده‌ستيان بو دريژ
ده‌كهن و ياريان له‌گه‌ل ده‌كهن به‌تايبه‌ت ياري له‌گه‌ل منداله‌كان
ده‌كهن.

ئه‌مانيش بويه‌وا باشن و مرو‌فدوستن، چونكه‌له‌وي به‌خيو كراون
و له‌وي نانيان پي ده‌دري‌ت و حكومه‌ت خه‌رجيي خواردنيان بو ده‌كات
و سه‌دان كه‌س له‌و باخه‌خزمه‌تيان ده‌كهن، دكتور ده‌چي‌ت سه‌يريان
ده‌كات و نه‌خوشيان چاره‌سه‌ر ده‌كات، ئيتر ئه‌وانيش وه‌ك ئازله‌ي
ده‌سته‌مو و مالييان له‌ديت.

يه‌كيك له‌گه‌وره‌ترين ئه‌و باخچه‌ي ئازله‌لانه‌ي كه‌هه‌يه‌له‌ديا،
باخچه‌ي ئازله‌لاني له‌نده‌نه‌كه‌پي ده‌لين "زو". له‌وي سه‌دان مه‌يموون

و ورچ و شیر و گورگی لیه تاوه کو بالنده ی زور بچووک و گورهش، تهنانهت مار و دوو پشک و کیسهل و قرژال و ماسی و تیمساح... ئەمانه هه موویان ژوور و شوینی خویان هه یه.

هه چه شنه له گهل چه شنی خو ی له یه که هه وشه و ژوردا پیکه وه ده ژین، بو باله فرکردنی بالنده گوره و بچووکه کانیش ته لبه ندی گوره گوره هه یه، که هه یه کیکیان هینده ی باخیکی ته واون بو ئەوه ی ئەو بالنده تا هه ست نه کهن له زیندانان، به لام له بهر ئەوه ی ئەو ورچ و گورگ و پلنگانه ی له و ناوچه شاخاویانه ی له وه و پیش باسمان ده کردن هه ر وا به رلا و هه میشه ژیانان له ترسدا بووه، ئەمهش له بهر کوشتن و راوکردنیان بووه له لایه ن مرۆقه وه، بویه ئەوانیش وا درنده بوون و له تاواندا په لاماری هه موو شتیکیان ده دا.

ئەو شوینه شاخاوی و سه ختانه ی که باسمان کرد، ئاژهل کیوی زوری لی بوو، له هه مان شویندا ئەو ژنه ئازایه ی لی بوو که ناوی مهستان بوو، پوژتیکیان له ریگه ی کانی و ئاوهینان بوو به گوزه وه بو ماللهکانیان. چه ند ژنیک پیکه وه ده گه رانه وه بو ماللهکانیان تا ئاو بهرن بو مال و مندالیان بو ئاو خواردنه وه و ده موچاوشتن و چیشتنیان و ئەو کارانه... ئەو کومه له ژنه مه ستانیشیان له گه لدا بوو، ئەویش ئاوی هه لگرتبوو بو مالی خو ی.

ژنه کان هه موویان هاوری یه کتری بوون، له ریگه ی کانی، له ریگه ی ماللهکانیان هه میشه بو خویان قسه یان ده کرد و پیده که نین، نوکته و قسه ی پیکه نیناوییان بو یه کتری ده گه راپه وه، هه ندیکی تر باسی شه ر و ناکوکی مالله دراوسیکیانان ده کرد، یه کیکی تر باسی چوونی میردی یه کیکیانی ده کرد بو ناو شار، باره گو یزه کانی

بفرۆشیت و لهوسهر كه هاتووتهوه چهند جل و كهلوپهلی جوانی بۆ دایك و باوك و ژنهكهی و مندالهكانی كریوه.

یهكیگی تریان دهیگوت منیش میردهكه م ئهوهنده تهنهله، ههر دهنویت و ههمیشه شهپمانه"، لهناو ئه و قسانه و ئه و پیکه نینه دا بوون مهستان گوتی: "له بیرتان نه چیت سبهینی به یانی تاریك و روون دهییت بچین بۆ سهر چه م تاوهكو جلی مال و مندالمان بشوین و دواتریش سه زمان بشوین.

هه موویان گوتیان: "ئه ی چۆن له بیرمان نییه، هه موومان كۆل و باره كانمان ئاماده كردهوه و تهشت و سه تل و سابوونیشمان ئامادهیه".

له و كاته ی ئه و ژنانه ئه م قسانه یان ده كرد و پیده كه نین، دوو ورچی زل و گه وره كه خوشك و برا بوون و زۆر له مروّف دهچوون، له و ئه شكه وته نزیكانه خۆیان شارده بووه وه و ئه و ئه شكه وتانه مال و خانوویان بوو، به لام ئه و ورچانه گویچكه یان زۆر به هیز بوو، هه ندیک له دووره وه له ترسی ژیانان گوییان له و قسه و باسانه ده بوو، هه روه ها زۆریش فیلباز بوون، ده یانتوانی كه میك شیوه ی خۆیان بگۆرن و وه كو مروّف به راوه ستان و به پتوه برۆن، كه میكیش لاسایی خه لكیش بكه نه وه و دهنگ له خۆیان دهر به یزن كاتیك قسه ده كه ن.

ئه و دوو ورچه گه وره یه گوییان له قسه ی ژنه كان بوو، كه وا به یانان تاریك و پروون دهچن به شوین یه كتریدا تاوهكو برۆن بۆ سهر چه م بۆ جلشتن و سه رشتن، چونكه له و ناوانه فیتری گه رماوی گه رم نه بوون، بگه ره ئیستا و له م كاتانه شدا كه ژیان زۆر پیشكه وتوو، چ جایی ئه و كات و زه مانه ی پیش چه نده ها سال،

ئىستاش زۆرى خەلكى بادىنان گەرماوى گەرميان نىيە، گەرماوى ساردىان ھەيە پىنى دەلىن "سەرشۆرك" و زەويىيەكەي گەرم ناكەن وەكو ناوچەكانى ترى وەك سلىمانى و ھەولپىر و كەركووك و موسل و شوپىنانەكانى تر. خەلكى بادىنان زۆر رقيان لە گەرماوى گەرمە، ئەمە لە ناوشار وايە چ جاي لە لادى و لە ناوچە شاخاوى و سەختەكان! بۆيە ئەو كۆمەلە ژنە وەكو ھەموو جاريكيان دەچوونە سەر چەم بۆ سەرستن و جلشتن.

ورچەكان كە گوپيان لە قسەكانى ژنەكان دەبوو، بە ئەسپايى دەكەوتنە قسەكردن لە گەل يەك. ورچە خوشكەكە زليكى زۆر توكاوى بوو، ھەميشە ئاگاي لە خۆى نەبوو لە بەر ئەو ھى ئەو ھەندە لەش و پرچە چروپرەكەي دەخوراند، چونكە پر بوو لە ئەسپى و قالونچە و ئەو جۆرە شتانە، بۆيە ھەميشە دەستى بە سەريەو ھەبوو، ورچەكە بە ئەسپايى بە براكەي گوت: "خۆ گوپت لى بوو ئەو ژنانە چىيان دەگوت، بە خوا خۆم دەزانم چىيان بەسەر دەھيتم، دەچم فيليان لى دەكەم، قەپال لە يەكيكيان دەگرم و قوتى دەدەم، چونكە زۆرم برسپيە. ئەم خەلك و مرۆفانە ناھيلن بىينە دەرەو ھەم كون و ئەشكەوتانە و بۆ خۇمان ھەولى خواردينىك بەدەين، ئاخىر ئيمەش برسپمانە و دەبىت خۇمان تير بەكەين".

ورچەكەي براى گوتى: "كچى تۆ چۆن دەتوانىت وا بەكەيت و بچپتە لاي ئەو ژنانە! بە خوا ھەر زوو دەتئاسن و دەقىرئىن، پياوھەكانيان گولەيەكت پيوە دەنن و دەتكورن، بە قسەي من دەكەيت ھەقى ئەو ژنانەت نەبىت" ورچەي خوشكى ھەستايە سەر پى و دەستىكىشى بە سەرە ھيلانەكەيەو ھەبوو دەتگوت ھيلانەي ئەسپى و رشك و قالونچەيە، گوتى: "تۆ راوھستە بە خوا ئەمشەو يان من دەبم يان ئەو

ژنه‌ی ناوی مه‌ستانه و هه‌موو کهس هه‌ر باسی ده‌کن و پیایدا هه‌لده‌دن، هه‌ر کهس بیزه‌دا تیپه‌پیت هه‌ر باسی ئه‌و ده‌کات".

ورچه‌ی برای گوتی: "که‌یفی خو‌ته من نایه‌م به‌ ده‌نگته‌وه و له‌سه‌رت ناکه‌مه‌وه، چونکه منیش به‌ر گوله‌ ده‌دن". ورچه‌ی خوشک گوتی: "نا... نا تو هه‌ر مه‌یره‌ ده‌ره‌وه، من چیم ده‌سته‌کوت به‌شی توش ده‌هینم بیخویت".

وه‌رزی زستان بوو، دنیا زور سارد بوو. ئه‌و چه‌ند پوژه‌ به‌فریکی زور باریبوو، به‌لام کردبووی به‌ سایه‌قه و ئه‌و شه‌وه مانگه‌شه‌ویکی خو‌ش بوو، یه‌ک په‌له‌ هه‌ور به‌ ئاسمانه‌وه نه‌بوو، بویه دار و به‌رد هه‌مووی به‌سته‌بووی. مانگه‌شه‌ویکی زور پووناک و دیمه‌ن دلگیر و جوان بوو.

مانگه‌که به‌ شه‌وق و پووناکیه زیویه‌که‌ی، به‌سه‌ر ئه‌و شاخ و دۆل و هه‌وراز و نشیوانه‌دا بلاو بووبوووه و ئارامی و هیمنیه‌کی زوری به‌خشیبوو به‌وه‌ ده‌وروبه‌رده‌دا، بویه خه‌لک کاتیک بو ئیشیک ناچار ده‌بوو به‌هاتنایه‌ته‌ ده‌ره‌وه له‌و خانووه‌ بچکۆله‌ نزمانه‌یانه‌وه، وایان ده‌زانی هه‌ر پوژی پووناکه، ورچی سه‌ره‌یلانه له‌ خوی ویست شه‌و وا خو‌ش و گه‌شه، بیگومان ژنه‌کان ئیستا ده‌که‌ونه‌ ری به‌ره‌و چه‌م و سه‌رئاو، بویه هه‌ستا خوی گرمۆله‌ کرد و په‌پویه‌کی هه‌بوو کاتی خوی یه‌کیک له‌ ژنه‌کان له‌سه‌ر چه‌مه‌که‌ بیری چووبوو کاتیک چووبوون جل بشۆن، بویه ورچه‌ی سه‌ره‌یلانه‌ بردبووی بو خوی و ئه‌و شه‌وه‌ چوو ده‌ریه‌ینا که له‌ په‌نایه‌ک له‌ ناو ئه‌شکه‌وته‌که‌دا شارده‌بوویه‌وه.

سه‌عات نزیک دوازده‌ی شه‌و بوو، ده‌میک بوو ئه‌و خه‌لکی دیهاتانه‌ نووستبوون، چونکه ئه‌وان به‌یانیان زور زوو له‌گه‌ل چۆله‌که‌

و بالندهکان هه‌لدهستان و هه‌ر له‌گه‌ل ئه‌وانیش زوو دهنووستن، بۆیه دێیه‌که خالی و بێدهنگ بوو. ئه‌ویش پارچه په‌رۆکه‌ی به‌سه‌ریدا دا، په‌رۆکه‌ش زۆر گه‌وره‌ بوو، له‌ خۆی پێچایه‌وه و به‌ دزییه‌وه خۆی گه‌یاند له‌ لای مالی مه‌ستان و چووه‌ نزیک ده‌رگاکه، به‌ ده‌سته درێژه توو‌کاوییه‌کانی ته‌پ ته‌پ له‌ ده‌رگای دا، مه‌ستان چونکه‌ خۆی ئاماده‌ کردبوو، خه‌وه‌که‌ی پچ‌ر پچ‌ر بوو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌بوو هه‌ستیت و ئیستا ژنه‌ هاو‌پێ و دراوسێکانی به‌ دوایدا دین تا برۆن، له‌به‌ر ئه‌وه‌ هه‌ر گۆیی له‌ ته‌په‌ی ده‌رگا بوو پاپه‌ری و گوتی: "ئێ... ئێ... باشه‌ وا هاتم".

ورچه‌ی سه‌ره‌یلانه‌ی فیلباز ده‌نگی خۆی وه‌ک یه‌کیک له‌ هاو‌پێکانی مه‌ستان لی کرد که ناوی سابێ بوو، گوتی: "ده‌ی مه‌ستان هه‌سته‌ رۆله‌ ئه‌وانی تر هه‌موو رۆیشتن و گوتیان ئیمه‌ پیش ئیوه‌ ده‌که‌وین و ئاگر و ئاگردان حازر ده‌که‌ین تاوه‌کو تو و مه‌ستان دین. مه‌ستان چاوخه‌والوو به‌ په‌له‌په‌ل سه‌روله‌چکی توند به‌ست و هه‌ستایه‌ سه‌ر پێ، له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ گوتی: "ئه‌یه‌رۆ بۆ وا دره‌نگ خه‌به‌رم بووه‌وه‌، به‌لام به‌ خوا هه‌یشتا له‌ زوو ده‌چیت ئیمه‌ هه‌موو جارێک سه‌عات پێنج و شه‌ش ده‌رۆین".

مه‌ستان گوری دایه‌ خۆی تا بچیت شته‌کانی بدات به‌ کۆلیدا هه‌رچه‌نده‌ خه‌والووش بوو، به‌لام باویش‌کیکی دا و به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه‌ ده‌نگی که‌میک به‌رز کرده‌وه‌ کاتیک نزیک ده‌رگاکه‌ بوو، چونکه‌ مال و منداله‌کانی هه‌موو نووستیوون و گوتی: "ئه‌ری سابێ ئه‌وه‌ بۆ نایه‌یته‌ ژووره‌وه‌ تاوه‌کو خۆم کۆ ده‌که‌مه‌وه‌، به‌م سه‌رمایه‌ بۆ له‌وی پاره‌وستاویت؟"

ورچه‌ی سه‌رهیلانه دیسان ده‌نگی خو‌ی وه‌کو سابی‌ی هاو‌ری‌ی لی کرد و گوتی: "نا... نا نایه‌م تو هه‌ر زوو بکه با فریا بکه‌وین".

له‌گه‌ل ئەم قسانه‌دا مه‌ستان هاته‌ ده‌روهه و به‌ ئەسپایی ده‌رگا‌که‌ی له‌ دوای خو‌ی داخست، سه‌یری کرد که‌س له‌ به‌رده‌رگا نییه‌! کاتی‌ک ئاو‌ری دایه‌وه سه‌یر ده‌کات سابی له‌ دووره‌وه وه‌ستاوه، مه‌ستان دیسان پیکه‌نی و گوتی: "ئه‌یه‌رۆ ئەوه‌ بۆ وا دوور که‌وتوو‌یته‌وه، ده‌ مه‌رۆ جاری با منیش بنگه‌می و پیکه‌وه برۆین". ورچه‌ی سه‌رهیلانه ده‌ترسا مه‌ستان ببینی‌ت له‌ نزیکه‌وه و بزانی‌ت ئەمه‌ هاو‌ری‌که‌ی نییه و ئەوه‌ فی‌لی لی ده‌کات، خوا ده‌زانی‌ت دوایی چی به‌سه‌ر ده‌هینی‌ت، له‌به‌ر ئەوه‌ به‌ مه‌ستانی گوت: "قه‌ینا مادام به‌فره‌ من له‌ پیشه‌وه ده‌رۆم تاوه‌کو ری‌گه‌ت بۆ خو‌ش بکه‌م".

مه‌ستان سه‌ری سو‌رما، هه‌رچه‌نده ئەو‌یش که‌وته ری، به‌لام دلی تو‌زیک که‌وته مه‌راقه‌وه و ئەو قسانه‌ نه‌چوو به‌ میتشکیدا، به‌تایبه‌ت کاتی‌ک سه‌یری کرد ئەو زه‌لامه‌ی پی‌ی ده‌لیت من سابی‌ی هاو‌ری‌تم هه‌ر را ده‌کات و نایه‌لیت نزیک بیته‌وه لی، قه‌د و بالا و رو‌یشتنیشی هیچ له‌ سابی ناچیت، ئەمه‌ زۆر زله و به‌ خێچو‌خواری ده‌روات، هه‌نگاو‌ی زۆر گه‌وره ده‌هاو‌یت و ئەو متیله زله‌شی داوه به‌ سه‌ریدا؟! مه‌ستان چاری نه‌مابوو ئەو‌یش هه‌ر ده‌رو‌یشت و بی‌ری لی ده‌کرده‌وه که‌ ئەگه‌ر ئیستا بقیژینی‌ت یاخود را بکاته‌وه بۆ ماله‌وه ره‌نگه ئەم شته‌ی ئیستا خو‌ی کردووه به‌ سابی‌ی هاو‌ری‌ی په‌لاماری بدات، به‌تایبه‌ت کاتی‌ک هه‌نگاو‌ی زۆر خیرا و گه‌وره‌یه، ئە‌ی چی بکات باشه‌؟

مه‌ستان هه‌روه‌کو پیشه‌ی خو‌ی که‌ زۆر ئازا و ئاقل بوو، له‌ دلی خو‌یدا گوتی: "با جاری ورده‌ ورده له‌ دوایه‌وه برۆم تاوه‌کو بی‌ری‌ک ده‌که‌مه‌وه که‌ چی بکه‌م...؟ له‌و کاته‌دا مه‌ستان ئەم بی‌ره‌ی ده‌کرده‌وه له‌په‌ردا له‌ دووره‌وه دیوه زله‌که‌ی خو‌ی کردبوو به‌ سابی، راوه‌ستا و

به دهنگیکی وهکو منگه منگه وه گوتی: "دهی مهستان زوو بکه ئیتر تو لیره وه پیشم بکه وه من له دواته وه دهروم. مهستان له دلی خویدا گوتی: "ئه ریوه لالا وا بوو وهک بووی چووم، ئه مه دهعبایه کی درنده و کیوییه که زور کهس پییان ده لاین دیوی مروقخور، به خوا ته واو ئیستا په لامارم ده دات، به لام مهستان خوی نه شله ژاند و به دهنگیکی بهرز گوتی: "ئاخر من بارم قورسه ناتوانم وهکو تو خیرا برؤم، من کولیک جلم به سهر شان هوهیه له گهل ته شت و مه نجهل و سه تل و هه ندیک داری وشک، بویه من ناتوانم وهکو تو برؤم، ههروه ها هیشتا چه مه که ماوهیه کی ماوه تاوهکو بگهین.

دیوه کینوی دیسان دهنگیکی له خوی دهرهینا و گوتی: "که یفی خوته من ده لیم تاوهکو زوو بگهینه لای هاوری کانت وا له سهر چه می ئاوه که چاوه ریت ده کهن."

مهستان خوی ئازا کرد و گوری دایه خوی و گوتی: "هاورپی چیم له سهر چه می ئاون! وا ئیستا هه موویان نووستون تو شهوت لی تیک چووه؟ ورچه کهش گوتی: "کوا شه وه؟ ئه وه تا به ره به یانه". مه ستانیش وه لامی قسه که ی دایه وه و گوتی: "ئه مه له بهر مانگه شه وه که وا دنیا پروناکه، تو لیت تیک چووه، ئیستا زور زوه هیشتا سه عات دوازده ی شه و نه بووه." مهستان وای پیشان دا که راست دهکات ئه وه سایبی هاورییه تی و بروای پی کردوه، بویه مهستان وا قسه ی له گهلدا ده کرد هه وهک ئه وه ی له گهل هاورییه کیدا قسه بکات، بو ئه وه ی ئه وه درنده یه دلی خوش بیت و وا بزانیته توانیویه تی مهستان بخله تینیت.

هه ندیکی تر رۆیشتن و زوری نه ما بگه نه چه می ئاوه که، مهستان دیسان بانگی کرد و گوتی: "ئه وه تا نه مگوت تو شهوت لی تیک چووه،

ئەو تەنچەم كەسى لى نىيە، كوا كەس لىرەيە؟ كوا ئاگرەكانيان؟ دىۋە
 كىۋى لە ژىر پەرۇ زلەكەى سەر سەرەيەو پىكەنىي و دانە كەلبە
 زلەكانى لە يەك سوو و گوتى: "نا... نا دلّت هىچ نەكات ئەگەر لىرە
 نەبن ئىستا دىن بۇ لامان، لە ژىر پەرۇكەى سەر سەرەيشى ھەر
 سەرى ھەلدەكراند و لەشى دەخوراند. ئاخرى گەيشتنە سەر ئاۋەكە و
 دىۋە كىۋى لە مەستان ھاتە پىشەو و گوتى: "راست دەكەن تۆ زۆر
 ئازا و زىرەكىت، ھەر زوو زانیت من ھاۋرپىكەت نىم كەچى خۆيشت
 تىك نەدا و ھەر لەگەلمدا ھاتىت، بەلام من هىچت لى ناكەم ئەگەر
 سەرم پاك پاك بشۆيت و لەشم بۇ بشۆيت.

مەستانى داماو سەرى سورما و سەرى لى شىۋا كە ئەم دىۋە
 زلەى بىنى، لە بەرانبەر خۆى سام گرتى و ترسا، بەلام ديسان خۆى
 بەھىز پىشان دا و گوتى: "ئىنجا قەيچىكە بە خىر بىت بەسەر چاۋ،
 سەرت پاك دەشۆم و دەرمانى رىشك و ئەسپىشم پىنە بۆت پىۋە
 دەكەم و جوانت دەكەم، قەيچىكە ھەموو شتىكت بۇ دەكەم و دەبىن بە
 ھاۋرپى يەك. دىۋە زلەكە لە دللى خۆيدا گوتى: "ئەرى بە خوا بە
 سەرى خۆت ھەر سەرم تىت و تەۋاوت كرد دەتكەم بە يەك قەپال،
 تۆ جارى بۆم رابوہستە"، ئىنجا سەيرىكى مەستانى كرد و گوتى:
 "ئەى چۆن ئىتر دەبىن بە ھاۋرپى يەكتىرى، ھەر تۆ سەرم بۇ بشۆ."

مەستان كۆلىك جل و مەنجەل و تەشتى داگرت كە بە كۆلەيەو
 بوون. بە پەلە كەوتە بەرد كۆمەلكردن بۇ ئاگردان دروستكردن. چو
 دارى كۆ كردهو و بە دارە وشكەكانى كە ھىتابوونى، ئاگرى كردهو و
 دارى كۆكراۋەشى خستە سەر و بوو بە ئاگرىكى زۆر گەورە و
 خۆش. مەستان مەنجەلى ئاۋەكەى لەسەر دانا و بە جام كەوتە
 پركردنى. مەنجەل پىر بوو، مەستان زۆر دەترسا و دللى كەتبوو

په له پهل، به للام ههر خووی به هیز و ئازا ده کرد و ههر له دللی خویدا دهیگوت: "ئوه قوری به سهر، به خوا ئیستا له جیاتی ئه و په لامارم بدات و بمخوات بزانه من چی لی ده کهم، ناییت بترسم و بشله ژیم، ده بییت به ئه قل و بیرکردنه وه ههقی خو می لی بکه مه وه، هه رچه نده ئه و درپنده و زل و کیوی بییت، به للام مروف ئاقلتره، ته نها ناییت من خو م بترسینم و بروو خیم. مهستان خه ریکی ئاو و ئاگرکردنه وه بوو، جارئ پیش هه موو شتیک سه تلئیکی پر کرد له ئاوی شله تین، ههروه ها ته شته کهشی پر کرد و جامیکی زلی خسته ناو سه تله که، به للام زوو زوو ئاگری ژیر مه نجه له کهی خو ش ده کرد که زوو مه نجه له زله کهی سه ری بیته کو ل و زور کو ل بییت ههر وه ک ئاوی کتلی و سه ماوه ری چالینان.

مهستان له گه ل ئه و کارانه ی ده یکرد له دللی خویدا دهیگوت: "قور به سه ری با جارئ بییت دابنیشیت له به رده ممد، با جارئ ئه م ئاوه شله تینانه ی پیدا بکه م..." مهستان خو ی گورج کرده وه و قول و فه قبانه کانی هه لکرد و سه ریکی دیوه ی کرد و گوتی: "ده ی ده ی وهره با تیز سه رت بشو م و ئه م ئه سپی و قالونچانه ت له کو ل بکه مه وه و ده رمانی ئه سپی و قالونچه شم پییه. دیوه کئیوییه که به له شه تووکاوی و سه روپرچه وه ک هیلانه ئه سپی و قالونچه که یه وه هاته نزیک مهستان و گوتی: "تو سه رم پاک بکه ره وه بزانه چون ده بم به هاوری ت و بزانه که ئیشت پی م بوو چیت بو ده که م" له دللی خویشیدا سهیری مهستانی ده کرد و دهیگوت: "به خوا زورم برسییبه به سه ری خو ت ئیستا لوولت ده ده م و ده تخو م و به شی براهه شم ده به م".

ئیستا ئه و له من برسیتره، به للام ئه و ته مه له و وه کو من هه ول نادات و نایه ته ده ره وه نه ک ههر ته مه له، به لکو ترسنوکیشه، ئه و ده لیت نه وه کو گوله یه کم پیوه بنین، ههر وه ک ته نبه ل و ته وه زه ل پال

دهكه ویت و به من دهلیت دهی برۆ خواردنم بۆ پهیدا بکه، ئاخیر بۆیه
وا سهرم پر بووه له قالدونچه و ئهسپي، چونکه ماوهم نيه دابنیشم
خۆم پاک بکه مهوه و ههر له ناو درکودال و مشک و ماردام، له بهر
ترسنوکی ئهو برا تهنه له م.

به ده م ئه م بیرکردنه وانه وه ديوه که چووه بهرده می مهستان
دانیش و هه ندیک خۆی گورج کرده وه و ددانه کانی له یه ک سوو و
گورج په لاماری بدات و بیخاته ژیر خۆیه وه.

مهستان به درۆ پوو ی خۆی خۆش کرد و گوتی: "وهیش به سه ر
چاو ههر ئیستا یه ک قالدونچه ناهیل م له سه رتدا، ئیتر بۆ خۆت
دهحه سییته وه و تیر دهنوویت.

مهستان دهستی برد جامیکی له ئاوی سه تله که که شله تین و خۆش بوو،
کردی به سه ری دیوه که دا و ئینجا سابوونی پیدا هینا و به شانەش که و ته
قالدونچه و ئهسپي گرتن. ئه و دهسته ی ته واو کرد و جامیکی تریشی پیا کرد
و دیسان سابوونی پیدا هینا و دیسان که و ته قالدونچه و ئهسپي گرتن.

دیوه که ئه وهنده ی پی خۆش بوو وا که وتبووه ئارامی و خۆشییه وه،
که مهستان ئه و جامه ئاوانه ی پیدا ده کرد و سابوون و که فی به سه ر و
مل و له شیدا ده هینا و خه ریکی ئه و هه موو قالدونچه و ئهسپینانه بوو،
دیوه زله ئه وهنده ی پی خۆش بوو خه ریک بوو بگری و له دلای خۆیدا
گوتی: "وا ی مهستان دهسته کانت خۆش بیته، یه که م جاره له ژیانمدا
هه ست به خۆشیی وا بکه م". دیوه که قورگی پر بوو له گریان و له دلای
خۆیدا گوتی: "سه یر ده بیته من دل م بیته شتیکی خراپ له مهستان بکه م و
په لاماری بده م و بیکورم، به خوا هیچی لی ناکه م، به پیچه وانه وه ده ست
و قاچی ماچ ده که م، چۆن دل م دیت ئه م ژنه باشه ی که ئه وهنده ش ئازا و
ئاقل بیته من وا ی لی بکه م، وه کو ئه وه ی بۆم دانابوو.

دیوه زله که به ئەسپایی دەستی بو چاوهکانی برد که له بهر که فی سابوونه که فرمیسکیان دهکرد و دهکرانهوه، که میک چاوی هه لگوفی. مهستانیش که خه ریکی سه ری بوو، دواى ئەوهی ئەو دووسى جامه ئاوهی پیندا کردبوو، دیوه که زور که ساس و گوناح دههاته بهرچاوی، به تاییه تی که مووهکانی له شی هه موو ته ر بوون و ئیسقان و له شی لاواز و رهق و رهگای بوون و هه مووی ده رکه وتبوون، گوايه ئەوسا له بهر تووکهکانی وا زل و گه وره دیار بووه، که چی خوئی زور گوناح و رهقه له بوو. مهستان که خوئی ژنیکی زور میهره بان و دلگه وره و به به زه یی بوو، ئەویش به ئەسپایی خه ریک بوو بگریی و له دلئی خویدا گوئی: "ئیه رۆ چون بیری وا خراپم له م قوربه سه ره کرده وه؟ سهیری بکه هه مووی چوار ئیسقانی رهقه، نه گبهت و برسی!"

مهستان هه ناسه یه کی هه لمژی و ناخیکی هه لپشت و له دلئی خویدا گوئی: "وهیش نه گبهت! هه ر خووم به سه رشتنه که وه هه لده خلافاند تاوه کو ئاوه که ی سه ر ئاگره که م دههاته کول، ده مويست ئەو مه نجه له ئاوه کولاره بکه م به سه ریدا و بیکورژم. مهستان زور له خوئی عاجز و نارهحت بوو، گوئی: "چون بیر له ئیشی وا خراپ ده که مه وه؟ چون دلّم دههات به و ئاوه گه رمه بیسو تینم؟ چون ده بیت خه لک ئەوه نده دلرهق و خراپ بیت؟"

مهستان به ژیر لیوه وه گوئی: "ئاخر بویه ئەم بیره خراپه م کرده وه چونکه نه مده زانی وایه، هه ر چو نیک بیت ناهه قم نه بوو ئەم بیره بکه مه وه، چونکه فیلی لی کردووم و خوئی دیو و درنده یه که چی خوئی کردووه به هاوړیم و منی هیناوه ته ده ره وه له ماله که م، به م شه وه تاریک و به م به فر و سه رمایه، هه رچه ند ئیستا خه ریکم بوئی بگریم و به زه ییم پیندا بیته وه، به لام کی نالیّت دوا یی شتیکم لی

ناکات؟" له و کاته دا ديوه که وهرگه ږا و سهيریکی مهستانی کرد و به که ساسییه وه گوتی: "لیم ببوره، دست و قاچت بیته با ماچیان بکه م، نیازم زور خراپ بوو له گه لټ و خه ریک بووم له ناوت بهرم، زور په شیمانم که هاتمه سهرت و فیلم لټ کردیت، به لام له لایه کی تره وه زور باش بوو که بوم دهرکه وت هه موو مروفتیک پیاوکوژ و نازهلکوژ نییه.

نه وه تا مروفت هه یه وه کو تو ژنی باش و میهره بان و به به زه یی و دلگه وره یه، به راستی زور سوپاست ده که م و تاوه کو ماوم ده بمه هاورپی دلسوژت و هه ر باسی چاکه ت ده که م لای هاورپی کیویه کانم که مروفت هه مووی تفهنگ به ده ست و نازهلکوژ نین. مهستان به به زه ییه که وه سهیری کرد و گوتی: "ده بیت توش لیم ببوریت، منیش نیازم باش نه بوو، زور لیت ترسابووم و ده موست حه قت لټ بکه مه وه و له کول خومت بکه مه وه"، مهستان ده ستیکی هینا به سه ری دیوه دا و گوتی: "سوپاس بو خوا که که سمان هیچمان له که سمان نه کرد و نیستا هه ردو کمان بووین به هاورپی به کتر، منیش به خوا تاوه کو هیزم تیدا بمینیت، هه موو پروژیک هه رچی نان و چیش ت و خواردنی زیاد بیت بو ت ده هینمه به رده می نه شکه وت ه که ت و قه ت بیخواردنت ناکه م.

دیوه که ده ستی مهستانی گرت و نای به سنگیه وه، هه رچه نده ته ر و سابووناوی بوو، نیجا گوتی: "زور سوپاست ده که م، قوربانیش ت ده بم که سه رمت شت و رزگارت کردم له م قالونچه پیسانه ...". مهستان گوتی: "دانیشه با سهرت ته واو بکه م و له شیش ت بو ده شوم". مهستان دیوه ی پاک شت و به په روه گوره که ی که دابووی به خویدا، وشک وشکی کرده وه و هه ندیک له به ر ناگردا داینا تا وشک بووه وه.

مهستان ئاوه‌کانی رشت و جله‌کانی کو کرده‌وه و گوتی: "ده‌بیت برۆمه‌وه، هیشتا زور زوه بو به‌یانی، با برۆمه‌وه بو ئه‌وه‌ی کهس ئه‌م به‌زمه‌ی من و تو نه‌زانیت، نه‌وه‌کو کهسێک بێته‌ سه‌رت و ئازارت بدات، ئه‌گه‌رچی من نایه‌لم و ئیتر تاوه‌کو پیم بکریت وا ده‌که‌م مروّقه‌کان باش بن له‌گه‌لتاندا، به‌لام ده‌بیت ئیوه‌ش باش بن له‌گه‌ل خه‌لک و په‌لاماری کهس نه‌ده‌ن".

دیوه‌که گوتی: "ئاخر ئیمه‌ لیان ده‌ترسین، چونکه هه‌ر ئیمه‌ ببینن گوله‌مان پیوه‌ ده‌نین"، دیوه‌ سه‌یری مه‌ستانی کرد و گوتی: "خۆزگه‌ هه‌موو کهس وه‌کو تو بویه، دنیا چهند خۆش ده‌بوو ئه‌گه‌ر کهس له‌ کهس نه‌ترسایه‌ و هه‌موان به‌ خۆشی و ئاشتی ژیانیان ببردایه‌ته‌ سه‌ر". دیوه‌ په‌لاماری کوّل و مه‌نجه‌ل و ته‌شت و سه‌تل و هه‌موو که‌لوپه‌له‌کانی مه‌ستانی دا و گوتی: "به‌ خوا من هه‌موویت بو هه‌لده‌گرم تو له‌ هیچ ده‌ست ناده‌یت".

گه‌یشتنه‌ نزیك مالی مه‌ستان، دیوه‌که که‌لوپه‌له‌کانی دانا و خۆی خسته‌ سه‌ر قاچ و قولی مه‌ستان و باوه‌شی پيدا کرد و به‌ دمه‌ گه‌وره‌ و دانه‌ که‌له‌به‌کانی مه‌ستانی ماچ کرد و گوتی: "تاوه‌کو ده‌مرم و هه‌ر دوعات بو ده‌که‌م و سوپاست ده‌که‌م". مه‌ستانیش گوتی: "هه‌موو رۆژیک که‌ دێیه‌که‌ بیده‌نگ بوو، من خواردن ده‌هینم و ده‌یخه‌مه‌ به‌رده‌م ئه‌شکه‌وته‌که‌ت".

دیوه‌ گوتی: "تو خوا ئیتر زوو مه‌رۆره‌وه‌ با چاوم پیت بکه‌ویت، چونکه ئیتر بیرت ده‌که‌م. که مه‌ستان گه‌یشته‌ ماله‌وه‌ نزیکی به‌ره‌به‌یان بوو، هه‌ر که‌ چوه‌ ژووره‌وه‌ می‌رده‌که‌ی له‌ ته‌قه‌ی ده‌رگا به‌خه‌به‌ر هات و هه‌ستا و به‌ سه‌رسورمانیکه‌وه‌ به‌ مه‌ستانی گوت: "ئه‌وه‌ ده‌تویست برۆیت بو سه‌ر چه‌م، خۆ هیشتا زوه‌ سه‌عات چواری به‌یانی نه‌بووه‌؟"

مهستان دهمی تیکه لوپیکه ل بوو، نهیده زانی چی بلیت و هر گوتی:
"ها؟ وه لاهی نه مزانی هیشتا زووه!"

میرده که ی هه ستایه سه ری و سهیریکی مهستانی کرد که زور
شله ژاوه، په نگی تیک چووه و زور ماندوو دیاره، دهلیت له شوینیکی
دووره وه هاتووه و که لوپه لی به دهسته وه یه، میرده که ی شله ژا و گورج
هه ستایه سه ری و به په روشه وه گوتی: "مهستان نه وه چیه؟ چیت
لی قه وماوه زو قسه بکه بزانه بؤ وات لی هاتووه؟"

مهستان حالی زور په ریشان و ماندوو دیار بوو، میرده که شی هر
وازی نه ده هینا و هر لی ده پرسی و بوی که وتبووه مه راقه وه،
مهستان ناچار بوو راستییه که به میرده که ی بلیت.

مهستان گوتی: "تو جاری دهنگت نزم بکه، با مندا له کان خه به ریان
نه بیته وه و نه ترسن، نیستا هه موو ستیکت بؤ ده گیرمه وه، ته نها
ئاویکی گهرم بؤ بهینه تاوه کو چایه ک بخومه وه، چونکه قورگم
هاتووه ته وه یه ک و سه رم زور دیشیت. میرده که ی دهستی گرت و
داینیشان و لیفه و په توویه کی پیادا و گوتی: "هر نیستا ئاوی گهرم
و چاییشت بؤ ده هیتم، میرده که ی زور ترسا و نارححت بوو، چونکه
مهستانی زور خوش دهویست له بهر نه وه ی زور ژنی چاک بوو بؤ
میرد و مندا ل و که سوکاری، ته نانه ت مهستان بؤ هه موو خه لکی
دییه که ش باش بوو.

مهستان هه موو که سیکی خوش دهویست و هر که سیک تووشی
نارحه تییه ک بوایه، ده چوو به پیر کیشه و ته گهره کانیا نه وه و هه ولی
دهدا بویان چاره سه ر بکات و یارمه تی هه موو که سیکی دهدا به پیی
توانای خوی، بویه میرده که ی نیجگار خوشی دهویست و زور سه ری
به کرده وه و هه سته به رزه کانی و به نیسه باشه کانی بلند بوو، زور

رِيزی ژنه که ی ده گرت. میړده که ی مهستان که ناوی محو، بوو به په له پهل چاو ناوی گهرمی بو هیئا و هاته لایه وه و به په روښه وه هه والی پرسى و گوتى: "ها گیانه چو نیت؟ که میک باش بوو یته وه و گهرمت بوو وه؟"

مهستان نهیده ویست میړده که ی زور نارېحه ت و نا ئارام بکات، ههر بو یه گوتى: "ئهرى شکور من زور باشم، تو دلت هیچ نه کات، ئیستا ئەم چایى و ئاوه گهرمه دهخومه وه و ئیتر چاک چاک ده بمه وه". میړده که ی له تهنیشتیه وه دانیش ت و به ئەسپایى گوتى: "زوو پیم بلئ، چیت به سهر هاتوو ه ئه گینا ده یکم به هه را؟"

مهستان که زور بروای به میړده که ی ده کرد و هیچ شتیکی لى نه ده شارده وه، به دم چا بردن بو دهمى گوتى: "نارېحه ت مه به، ئیستا هه موو شتیکت بو ده گنیرمه وه، به لام به لئیم پى بده به که س نه لئیت، تهنه ا خو م و خو ت بیزانین". محوى میړدى به په روښ و به گهرمییه وه گوتى: "به خوا به چاوى تو له دهم نایه ته دهره وه و به که س نالیم".

مهستان قومیکى چاکى له چاییه که دا و دهنگى نزم کرده وه و هه موو رووداوه که ی خو ی و دیوه ی بو میړده که ی گنیرایه وه. دوایش به پارانه وه وه سهیریکی میړده که ی کرد و گوتى: "به لام تو نه و خوايه نه گهر ئازارى نه و دوو دیوه ی ناو نه شکه و ته که بدهیت که باسم بو کردیت".

محوى میړدى باوهشى کرد به مهستانی ژنیدا و گوتى: "کچى ههر بژیت و سوپاس بو خواى گه وره که هیچ ت لى نه هاتوو ه و به سه لامه تى گه راویته ته وه. کچى ئەمه ی تو کردو ته و ئەوه ی ئەمشه و به سه رتدا هاتوو ه، هیچ قاره مان و پالنه وانیک نه وه نده ی تو ئازا

نه بویه، به خوا له بهر خاتری ئه وهی ئه و دیوه زله هیچی لی نه کردیت و به سه لامه تی توی گه یانده وه ناومان، هه تا پیم بکریت ئاگام لیان ده بیت و پارووی ده می خویشمیان بو ده به م و نایه لم که سیش ئازاریان بدات؛ به لام به خوا ئه و کارهی تو کردوته نابیت بیشارینه وه، ده بیت سبه نیی به هه موو خه لکی دئییه که مان بلیم، چون خودا هه لده گریت یه کیکی وه ک تو ئاوا ئازا بیت ئه م کارهی کردیت و بیشاریته وه و که س پی نه زانیت؟ به خوا به یانی به هه موو که سییک ده لیم."

مهستان به ترسه وه گوتی: "نا تو خوا به که س مه لی دترسم بچن ئازاریان بدهن."

میرده که ی گوتی: "تو ده لیت چی، به خوا ئه وه ی ده ستیان بو ببات و ئازاریان بدات دهستی ده برم، به پیچه وانه وه تو بزانه چه ند لای خه لکی دیکه خو شه ویست ده بن ئه م دوو دیوه زله! بزانه چه ند نان و خواردنیان بو ده بن!"

مهستان گوتی: "ده باشه، به لام ئیستا هاوړیکانم دین به دوامدا بچین جل بشوین، پتیا ن بلی که من نه خو شم و ناتوانم له گه لیان بچم".
مخوی میردی گوتی: "تو هه ر بنوو، پشوو بده و ئه وانی تر له سه ر من".
ئه وهنده ی پی نه چوو بوو به به یانی، هاوړیکانی مهستان به کول و باره وه هاتنه به رده رگا و بانگی مهستانیان کرد.

میرده که ی چوو به پیریانه وه و ده رکی لی کردنه وه و پی گوتن مهستان شه و نه خو ش که وتوو و ناتوانیت له گه لیان بیت، هاوړیکانی مهستان هاتن بو لای و به په رو شه وه هه والیان پرسی، که چیته خو تو دوینی زور باش بوویت، ئیمه ش بریارمان دا نه چین، ژنه

هاورپیکانی مهستانیش نهچوون بۆ جلشتن و دلیان نه هات به بی مهستان برۆن.

دنیا بوو به برۆژ و میردی مهستان چوووه ناو دئییه که، خه لکه که بی کۆ کرده وه و له ناو مزگه وته که دا و رووداوی مهستان و ديوه زله ی بۆ گپرانه وه و پئی گوتن برۆن بۆ سه ر چه م و سه یری شوینی ئاگر و تووک و سه رشتنی ديوه زله که بکه ن.

هه موو خه لکه که ده ستیان کرد به "بژی مهستان، هه ر بژی مهستان..." ژنه هاورپیکانی به په له گه رانه وه لای مهستان و هه موویان په لاماریان دا و ده ستیان کرده ملی و ماچیان کرد و خۆشه ویستی خۆیان بۆ ده ربری.

هه ندیک خه لکی لادییی به په له رایان کرده سه ر چه مه که و ئاگره که یان بینی و شوینی شتنی سه ری دیوه که یان بینی و تۆپه له مووه که هیشتا رشک و ئه سپیی پئوه بوو، به لام قالدۆنچه کان بلاو بوو بوونه وه و هه ر یه که یان رووی کرد بووه شوینیک و ژیر به ردیک له ترسی سه رما و به فر، ئه گه رچی هه ندیکیش به مردوویی له و ناوه که وتبوون، دیاره که به ئاو و سابوون مردبوون.

خه لکی ده گه رانه وه دئییه که و هه موو وروژمیان بۆ مالی مهستان برد و هه موو دیاریان بۆ هینا و خۆشه ویستی خۆیان بۆ ده ربری و پیای گه وه و ریشسپی دئییه که و مه لاکانی مزگه وت هه موو بریاریان دا مهستان بکه ن به کوئخای دئییه که، به ئاقل و پرسپیکراوی هه موو خه لکی دئییه که له به ر ئه وه ی ئه وه نده قاره مان و ئازا و ئاقل بوو.

بۆیە مەستان لە پیش ھەموو کاریکەو، خەلکەکە ی راسپارد لەگەڵ ئەو دوو دیوہ باش بن و نان و خواردنیان لە بەردەم ئەشکەوتەکە بۆ دابنن، بەم شتیوہیەش ئەگەر برسی نەبن، پەلاماری کەس نادن و بەبێ ترس ھاتوچۆ دەکەن و دەبنە ھاوڕی و ھاوہلی ئەوانیش، خەلکەکە ھەموو ئەو بریارەیان پەسەند کرد و سویندیان خوارد کە بی نان و خواردنیان نەکەن.

دوای مانگیک دیوہ زلە ی خوشک و برا تەمەلەکەش بۆ خۆیان لەگەڵ خەلکی دنیەکە بوون بە ئاشنا و ھاوڕی، وەکو مەر و مانگا و ئەسپ و ولاخی دنیەکە دەھاتن و دەچوون بە ناو دنیەکەدا و یارییان لەگەڵ گورە و بچووکیاندا دەکرد، خەلکی دنیەکەش زۆریان خۆش دەویستن و بوون بە دلخۆشکەری یەکتەری و بەم جۆرە ناویان دەرکرد.

ئیتەر کاتیک دنیا خۆشی کرد و بوو بە بەھار، لە ھەموو دنیەکانی ترەوہ خەلک بۆ سەیرکردنیان دەھاتن. بەو ھۆیەوہ خەریک بوو دنیەکە ی مەستان دەولەمەند دەبوون، ئەوہندە خەلک و ریبوار بە دیاریەوہ دەھاتن بۆ لای مەستان و بە توورەکە خواردنیشەوہ بۆ ھەردوو دیوہ زلەکان.

مرۆف دەبیت باش بیت و دل گورە و میھرەبان بیت و چاکە بکات، چونکە کە چاکە ی کرد بەرانبەرەکە ی لە ناحەز و دوژمنەکە ی شەرمەزار و تەریق دەبنەوہ، لە دلی خۆیاندا دەلین بزانیە چۆن شەرمەزاری کردین و وا شەرم لە خۆم دەکەم کە ئەو ئەوہندە دل گورە و میھرەبان و پیاوہ، کەچی من چەند خراپ و ناپاک و دوژمن بووم لەگەلیدا.

وهك پيشينان گوتويانه: "چاڪه بڪه و بيده به دهم ئاوه وه" چهند
خه لڪ چاڪه بڪات و دلي گه وره بيت و ليئورده بيت، ئه وهنده
سه ركه وتوو و خوشه ويست ده بيت لاي هه موو كهس، ئه و چاڪه و
پياوه تيه شي ديته وه ريي.

۲۲۰۰۷/۱۲

حهوت ھاوړې پالەوان

په نجا سال له ووهو پيش، سى-چوار سينه ما له سليمانى هه بوون، به ناوه كانى سينه ما گويژه و سينه ما ره شيد و سينه ما سيروان، هه روه ها چهند سينه مايه كى هاوينه ش كه هه روه ك هوليكي گوره و پر له كورسى تيدا بوون، به لام هولكه كه سهرى نه گيرابوو، پينان دهگوت "سينه ماي هاوينه"، ئەم سينه ما يانه به هاوينان ئيشيان ده كرد. ئەو سهردهم و سالانه خهلكى زور له سهربان دهنوست، چونكه هيشتا ئيركونديشن و فينككه ره وهى وهك ئيستا نه بوو، بويه هاوينان له سهربان و له حهوشه گوره كانيان دهنوستن. ئەو مالانه ي نزيك سينه ما هاوينه كانيش بوون، له سهربان بۆ خويان هه موو شه ويك گوييان له گورانى و قسه و هه راي ئەو سينما يانه ده بوو.

ئەو كاتانه تهله قزيون هيشتا نه هاتبوو، هيشتا نه گه يشتبوو ه شاره كانى كوردستان، بگره نه گه يشتبوو ناوه راسهت و خوارووى عيراقيش، تهنها تهله قزيون له به غدا هه بوو، ئەويش تهله قزيونى

ئەو بکریت بە پادشا، بۆیە خالی کرا بە لیپرسراوی دەولەت و
هەروەها کرا بە چاودیری فەیسەلی بچووک.

ئەو خالەیی کە ناوی عەبدولئیلا بوو، لەگەڵ نەنک و دایکی
فەیسەلی بچووک و پوورەکانی فەیسەلیان بەخێو دەکرد و ئامادەیان
دەکرد تا ببیت بە پادشای عێراق، کاتیک تەمەنی دەبیت بە هەژدە
سال.

ئیتەر فەیسەل کە خۆیندنگەیی سەرەتایی تەواو کرد ناردیان بۆ
لەندەن بخوینیت، ئەو کاتە لە لەندەن و ئەو ولاتە پیشکەوتوانە
تەلەفزیۆن هەبوو، بۆیە کە فەیسەلی بچووک لە پشوی خۆیندنگە
گەراییەو بەغدا، ورکی بۆ تەلەفزیۆن گرتبوو، لەبەر ئەوە تەلەفزیۆن
هاتە بەغدا، لە کاتیگدا تەنانەت ولاتانی دەوروپشتیش تەلەفزیۆنیان
نەبوو، لە چاوی بەغدا و عێراق (بە کوردستانیشەو) زۆر دواکەوتووتر
بوون.

کەرکووک ئەسا زۆر ئاوەدان و خۆش بوو، لەبەر ئەوەی
کۆمپانیای گەرەیی نەوتی لێ بوو و ئینگلیز بەرپۆی دەبرد و هەر
دەتگوت کەرکووک ئەو کاتە شاری گۆل و گۆلزار بوو.

پاشان شۆرشیی ۱۴ ی تەممووز بەرپا بوو، حوکمی پادشایان
سەرنگوم کرد، بەلام شا فەیسەلی بچووک زۆر بیگوناھ و بێدەسەلات
بوو، خالی شا و دەستویپۆەندی حکومەت خراپ بوون لەگەڵ هاوالاتی
و میلیلتەدا.

بۆیە هەموو میلیلتە (بە کورد و عەرەبیشەو) شۆرشیی ۱۴ ی
تەممووزیان پێ خۆش بوو، بەو بۆنەییەو بە شایان گیرا، لەبەر
ئەوەی میلیلتە سەرەست و ئازاد دەبوو و لەو دەسەلاتدارە خراپانە
رزگاری دەبوو. لەگەڵ ئەوەشدا زۆربەیی خەلک بۆ شا فەیسەلی

بچووک نارہحہت بوون و بوئی گریان، چونکہ بیدہسہلات و بیگوناه بوو، بہلام ئه ویش له گهل حکومت و هه موو بنه ماله کهیان له ناو چوو. ئیتر دواى ئه وه به چهند سالیك ته له قزیون گه یشته هه موو شاره کان و گه یشته کوردستانیش، به لام هه ر ئیستگه کانی ناوخیوی و بچووک بوون، خه لکی پینان خو ش بوو، له دهوری کۆ ده بوونه وه له بهر ئه وه ی سینه ماش هه بوو فیلمی خو شی ئینگلیزی و ئه مریکی و هیندی و عه ره بی لی نمایش ده کرا، خه لک هه میشه به ریوه بوون و ریزیان ده گرت بۆ بلیتبرین و چوونه ژووره وه بۆ سه یرکردنی فیلمی خو ش خو ش.

هه روه ها ته له قزیونیش هه بوو، ئه ویش فیلمی په خش ده کرد، به لام هه ر وه کو له پیشتردا ئاماژه مان پیدئا، هه رگیز وه ک ئیستا نه بوون.

چهند هاوړییه ک هه بوون که زۆر یه کتریان خو ش ده ویست و هه میشه پیکه وه بوون. خه لکی گه ره کی ک بوون، هه ندیکیشیان خه لکی گه ره کی دوورتر بوون، به لام چونکه له خویندنگه پیکه وه بوون، زۆر هوگری یه کتر بوون.

تیکرا و له کاتی پشووی هاوینه و پوژانی هه یینیدا، پیکه وه کۆ ده بوونه وه و پاره کانیان کۆ ده کرده وه و فیلمیکی خو شیان هه لده بژارد و له یه کی ک له سینه ماکان سه یریان ده کرد و زۆر دلیان پیی خو ش بوو. ئه و کوره هاوړییه ته مه نیان چوارده سال و پازده سال بوو. ناویشیان ئاسۆ و بهختیار و کاوه و ئالان و بروسک و ریپوار و هیوا بوو. ریپوار پازده سال بوو، زۆر هه ولی دها خو ی بکات به گه وره یان و هه میشه ده که وته ریتماییان وا بکن و وا مه کهن و وا

خراپه ئەمە مه‌که‌ن و ئەوه بکه‌ن... سنگی خۆی دهرده‌په‌راند و خۆی
فش به‌سه‌ریاندا ده‌کرده‌وه.

بروسکیش پازده سال بوو، له هه‌موویان درێژتر بوو و به‌لام
که‌میک خاووخلیچک و که‌مه‌ترخه‌م بوو. هاو‌پیکانی هه‌ر چیمان پێ
بگوتایه، به‌ دلێشی نه‌بوايه ده‌یگوت: "باشه باشه قه‌یناکا با نه‌رۆین"
(یان با برۆین). له‌و که‌سانه‌ نه‌بوو که‌ خاوه‌نی بیرو‌رای خۆی بیت
ئه‌گه‌ر کاریک به‌ دلێ نه‌بیت یان به‌ باشی نه‌زانیت، بلێت نا وانیه‌ و
بکه‌ن و وا مه‌که‌ن.

کاوه‌ چوارده‌ سال بوو، به‌لام گورجوگۆل بوو، له‌ خویندنگه‌ش له
پیشه‌وه‌ بوو. ئەگه‌ر کاریکی به‌ دل نه‌بوايه، له‌گه‌ل هاو‌پیکانی ده‌یکرد
به‌ قره‌ و ده‌یگوت وا باش نییه‌ و هه‌مووی هه‌ر به‌ قسه‌ی ئێوه‌ نابیت،
ئه‌گه‌رچی ئەو له‌وانی تر به‌ سالیک مندا‌لتر بوو، که‌چی زۆر جار
قسه‌که‌ی خۆی به‌سه‌ر ئەواندا ده‌سه‌پاند و ناچار به‌ قسه‌یان ده‌کرد.

ئاسۆ چوارده‌ سال بوو، ئەو که‌میک ترسنۆک بوو، زۆریش پارا
بوو، جاریک ده‌یگوت باشه‌ با بچین بۆ فلان جینگه، به‌لام هه‌ر زوو
په‌شیمان ده‌بووه‌وه‌ و ده‌یگوت: "ئاخر نه‌وه‌کو لیمان تووره‌ بن، با
بچین وانه‌کانمان بخوینین"، یان ده‌یگوت وا باشته‌ من له‌گه‌لتاندا
نه‌یه‌م بۆ ئەو دوکانه، یان بۆ ئەو باخی گشتیه‌ یان بۆ سه‌یری
فتبۆلین، دوا‌یی په‌شیمان ده‌بووه‌وه‌ و ده‌یگوت ده‌ی قه‌یناکا منیش دیم
له‌گه‌لتان.

له‌به‌ر ئەوه‌ هاو‌پیکانی هه‌میشه‌ ده‌چوون به‌ گژیدا و ده‌یانگوت: ده
له‌سه‌ر قسه‌یه‌ک راوه‌سته‌ یان برۆ یان مه‌رۆ، تو له‌ سه‌عاتیکدا شه‌ش
جار قسه‌ت ده‌گۆریت، ئەوه‌ چیه‌ خۆ تو مندا‌ل و به‌به‌ نیت."

بهختياريش يه کيک بوو له هاوړې چاک و دلسوزه کانيان، به لام
 نه وهنده نهوسن بوو، نهوسنييه که ی به ناوبانگ بوو له لای هاوړې و
 خزمه کانی، ته مهنیشی پازده سال بوو، نه و هقی هیچ مشتومر و
 دمه قالی و نه ملاو نه ولای نه بوو، له باسی که باب و پاره و قبولی و
 گوشت و کفته و یاپراخی دایکی که چهند خوش دروستی دهکات.
 زووزووش هاوړیکانی هله دپچا و دهیبردنه وه بو مالله وه و
 دهچووه سهر دایکی و دهیگوت: "دهی دایه گیان من و هاوړیکانم
 برسیمان، دهی شتیکی خوشمان پی بده"، دایکیشی زور زور ژنیکی
 لیها توو و باش و میهره بان بوو، واه سهری نه و کورانه ی هاوړی
 بهختیاری کورې دهکرد، دهنگوت نه وانیش کورې نهون.

بویه فاته خانی دایکی بهختیار رای دهکرده چیستخانه که ی و به
 پهله پهل شتیکی بو کوره کان ناماده دهکرد و بوی دهخستنه سهر
 سینی و بهدم گیان و قوربان و لهدهورگه رانه وه بانگی دهکردن بین
 سینیه که یان بهرن و نانه که یان بخون، بویه بهختیار له بهر نهوسنی و
 مشووری خواردن، ناگای له هیچی تر نه بوو، ههمیشه برسیی بوو،
 که چی قهله وی واش نه بوو، به لام ههنديک خرین بوو.

نیستا بیننه سهر باسی هیوا، هیوا چوارده سال بوو له وانه کانیدا
 زور باش بوو، به لام که میک شه رانی بوو، قسه ی گالته و
 خواروخیچی له کهس قبول نه دهکرد، ههرچه نده هاوړیکانی خوشیان
 دهویست، به لام نه یانده زانی ههنديک جار رهفتاری چون له گه لدا بکن،
 چونکه زووزو تووره ده بوو و هله دچوو و دهچوو به گزیاندا و له
 کهس نه ده ترسا.

ههروهها یاریزانیکی فیتبۆلی ئیجگار باش بوو، زۆری ههز له فیتبۆل بوو. کاتیک تیمی خویندنهکهیان لهگهله تیمی خویندنهکهیهکی تر یارییان دهکرد، بهو تهمهنه بچووکهی خۆیهوه چهندن ئافهرین و مه دالیای بردبووه.

ئویش هه موو گوش و هوش و ههستی لای فیتبۆلین بوو، ته نانهت که به ریگه دا دهرویشت، قاچهکانی به ملاولادا دههینا و دهبرد، جاری وا هه بوو بهردیکی زور بچووک یاخود قتوو ه جگه رهیهکی بهتالیشی دهکرد به فیتبۆل و بهدهم رویشتنهوه بو خویندنهکه، یاخود له کاتی گه رانهوه بو مالهوه دهکهوته شهقهوشانندن و قاچ به ملاولادا بردن بهو بهرده بچووک، یان بهو پاکه ته جگه ره بهتالانه.

ئالان کورپیکی ته مه ن پازده سال بوو. هه یمن و زیرهک و کهمدوو بوو، واته زور ههزی له قره و چهقه چهق نه بوو. ئه گه رچی باوکی له دهوله مه ندهکان نه بوو، بهلام زوری ههز له جلی جوان دهکرد و هه ر خه ریکی سه ر و قژی بوو، له هه مووشیان زیاتر ههزی له سینه ما بوو.

ئهم کوره هاوړییهانه، زور هه زیان له چوونه سینه ما و سه یرکردنی ته له قزیون هه بوو، روژانی هه ینی دهچوون بو سینه ما، بهلام کاتیک دهستیان بهتال دهبوو، ده رس و مه شقیان ته واو ده بوو، یاخود روژانی پشوو خویندنه که تیکرا به دیار ته له قزیونی مالی بهختیاره نه وسنه وه داده نیشتن و سه یری فیلمی جوراوجوری ئه مه ریکی و ئینگلیزیان دهکرد، له سینه ماش هه زیان له فیلمی هیندی بوو، چونکه کوره ئازای زور تیدا بوو، ئه وانهی له م سه ربانه وه خویان هه لده دایه سه ر بینا و سه ربان و به رزایی تر.

ئەوسا ھەموو كەس تەلەقزىيۆنى نەبوو، تەنھا لە مالا ھال باشەكاندا ھەبوو، تەلەقزىيۆنىش ئەو كاتە ھەر رەشوسىپى بوو، وەكو ئىستا رەنگاوپرەنگ نەبوو، لەبەر ئەو ھى باوكى بەختيار كاشفىكى دەسترۆيشتوو بوو، ھەروەھا دوكانى قەسابىيشى ھەبوو كە گوشتى دەفرۆشت، بۆيە ھەر زوو تەلەقزىيۆنى كرى.

بەتايبەت كە بەختيار وەك تاقانەى دايك و باوكى وابوو، ئەگەرچى براو خوسكىشى ھەبوو بەلام سى خوشكەكەى شويان كرديبوو لە مالى خويان بوون، ھەروەھا دوو براشى ھەبوو يەككيانژ خويندى تەواو كرديبوو بوبو بە كارمەندى حكومت لە كەركووكى دلى كورد و ئەوى تریشيان لە كۆليج ئەيخويند لە بەغداچونكە لە سالاكەنى پەنجادا و لەو پيشيش لە كوردستان زانكو و كۆلەج نەبوو ئەبوو ھەموو كەسنىك بچيت بو بەغدا خويندن و كۆليج تەواو بكات و بييت بە دكتور ياخود دادوەر و پاريزەر تەننەت بو مامۆستاي خويندنگەى سەرەتايش ھەر وابوو.

لە كوردستان تەنھا خويندنگەى ناوہندى و دواناوەندى ھەبوو، بەلام دواتر، كاتىك كورد لە حالى خويان نارازى بوون، چونكە حكومەتەكانى ئەوسا ھەر كوردى سەركوت دەكرد و ھىچ مافىكى تەواويان نەبوو، ھەر بۆيە بە دزىيەوہ كوردايەتى و چالاكىي حيزببيان ئەنجام دەدا و ھەميشە لە لايەن حكومەتەوہ دەگيران، بۆيە كوردىش ھەر سوور بوو لەسەر خەبات و بەدەستھينانى مافەكانى خوئى.

ئيتر حكومەت كەوتە ليدانيان و سەركرەدى كوردىش ھەلدەھاتن بو شاخ و كيوە خوڤەويستەكانى كوردستانى شيرين و لەوى شۆرپشيان دەست پى دەكرد، سالى ۱۹۶۱ شەر دەستى پى كرد و حكومەت كەوتە بۆردومانكردنجان و ھەر پياو و كورى كوردى

دلسۆز بوو رایان دهکرد بۆ شاخ و په یوه ندىيان دهکرد به شوړشه وه و به هیز ده بوون.

سه رکرده یه کی کورد که ناوی ماموستا ئیبراهیم ئه حمده بوو ئه وه هیزه ی ناونا هیزی پیشمه رگه، ئیتر ئه وه هیزه قاره مانه به ره به ره خوی کوکرده وه و بوو به هیزیک که حکومت سامی لیته کرد و ناوی پیشمه رگه زیره ی به سه ربازه کانی حکومت ئه هینا.

له شاخی ئه زمه ر تانکه کانی حکومتی به غدا پشتاوپشت دهگه رانه وه له ترسی تفهنگی پیشمه رگه ی قاره مان، له بهر ئه وه حکومت چه ند جار له گه ل کورد که وته گفتوگو و له کوتاییدا هه ندیک مافیان دا به کورد، یه کییک له و مافانه ئه وه بوو له شاره کانی کوردستانیش زانکو و کولیزه کان بکریته وه. یه که م زانکو ش له سلیمانی کرایه وه، چونکه پیشتر خویندکار ده بوو بچیت بۆ به غدا بۆ ته و اوکردنی خویندن له زانکو و کولیزه کان.

له بهر ئه وه به ختیار له ماله که یاندا له تاقانه ده چوو، داخوازییه کانی به زوویی بۆ جیبه جی ده کرا، بۆیه تیکرای هاوریکیانی به دلنیا یی ده هینا و ده برد و به دیار ته له قزیونه وه داده نیشتن و فاطمه خانی دایکی شتی خوشی ده رخوارد ده دان.

وهرز هاوین بوو وچانی خویندنگه دهستی پی کردبوو، له بهر ئه وه ئه م هاوری کورانه هه ر بیریان له سه بیرکردنی فیلم و ته له قزیون و سینه ما ده کرده وه و ده که وتنه قسه و لیکولینه وه ی ئه وه فیلمه ی به دلایان ده بوو. ئه وه ده یگوت هه ی ئافه رین کوره ئازا، ئه و ی تر ده یگوت چاوتان له وه ئه سپسواره بوو چون به سواری ئه سپه که یه وه به سه ر ئه وه هه موو ئاو و جوگه و گرد و تاشه به رده زلانه دا خوی هه لده دا؟! ئه ویتریان

ئەيگوت ئەي ئەو چوار كەسە سەرداپۆشراوانە چۆن دەرەقەتى ئەو
ھەموو لەشكرى چەكدارە ھاتن و چۆن تەفروتونايان كردن.

ئيتەر ئەم كورە ھاورپيئانە زۆربەي كات ئەو قسە و باسانەيان
دەكرد. ئەوان بيريان لەو دەكردەوہ ئەو فيلمانە زۆريان فيلى
سینەمايى بوون و ئەوہ شارەزايانى سينەما ھەزارەھا فيلمى و ايان
ھەيە كە بۇ راكيشانى سەيركەر ئەو جۆرە ھونەرە دروست دەكەن و
سەيركەريش كاتى خۆش بە سەيركردنى ئەو جۆرە فيلمانە و ھەموو
جۆرەكانى ترى فيلم دەبەنە سەر و بۇ خۆيان رايان دەبوارد و دليان
پيى خۆش دەبوو.

ئەو كور و ميردمندا لانە بيريان لەوہ نەدەكردەوہ كە ئەگەر ئەمە
فيل نەبيت، چۆن ئەو كورەي كە پيى دەلین سوپەرمان دەتوانيت وا بە
ئاسمانەوہ بفرپيت و لەم بينا بەرزە ھەزاربە ھەزارە خۆي ھەلبداتە
سەر ئەوى تر و بەسەر ئەو شاخە بەرزانەوہ خۆي و ئەو پەرپويەي
بەسەر شانپويەتى بفرپينيت بى ئەوہي بکەويت و شتيكى لى بيت؟

ئەو ھاورپيئانە لە خۆش سەيركردنى ئەو جۆرە فيلمانە ھەر و ايان
دەزانى ئەوہ راستە و زۆريان پى خۆش دەبوو و زۆر ئەو كورە
ئازايە دەچووہ دليانەوہ، بە جۆريك ئەگەر لە رۆژنامە و گوڤاريكدا
وينەي ئەو پالەوانەيان بديايە، ئەو وينەيەيان لى دەكردەوہ و لە
ژوورەكەياندا ھەليان دەواسى.

زۆر جاريش ئەو ئەكتەرانەي سينەما وينەيان دەفرۆشرا لە
دوكانى كتىبفرۆشەكان، ئەمان دەچوون دەيانكرى و لە ژوور سەريان
ھەليان ئەواسى، ئەگەر وينەكە بچووك بوايە دەيانخستە ناو لاپەرەي
كتيبەكانيانەوہ، كە زۆر جار ئەگەر مامۆستاكەيان لە ناو پۆلدا ئەو
وينانەي بەدى بگردايە، لە خويىندكارەكە توورە دەبوو، پيى دەگوت:

"ئىرە شوينى وانه خویندن و فیربوونه، ئەم وینەى ئەکتەرانه له مالى
خۆتان دابنن و سهیری بکن".

ئەوان بیریان لهوه نه دهکردهوه ئەگەر ئەمه به درۆ و فیل نه بیت،
چۆن ئەو چوار سەرداپۆشراوانه دهتوانن ئەو هەموو لهشکره بکوژن
و لهناویان بەرن، بۆچی دنیا شارى بى خاوهنه؟

نه دههاته خەيالان که ئەو خوینە سوورەى دەیاندى هەمووی
رەنگی دەستکرد بوو، ئەو هەموو دەستپێژی گوله و تەقەمەنییه
هەمووی فیشەکی درۆ بوو، ئەگینا له هەموو ولاتەکاندا (بەتایبەتی
ئەو ولاتە پیشکەوتوانەى وەکو ئەمەریکا و ئینگلیز ئەگەر یهکیک هەر
شەقیکش له یهکیک تر هەلبەت لهسەر شەقام و به بەرچاوی
خەلکەوه، هەر دەستبەجئ پۆلیس دەگیریت و دەیخاته بەندێخانەوه،
نەک خەلک بەداتە بەر گوله و خوین برژیت لهسەر رینگ و بان.

لهبەر ئەوه ئەو کور و میزمنداڵانە هەمیشە میشکیان بهوهوه قال
کردبوو و هەندیکیان به دل هەزی دەکرد ئەگەر بۆی بلوایه ئەویش
وهکو سوپەرمان بیتوانیایه بهسەر بینا بەرزەکاندا بسورایهتەوه و
خەلکی رزگار بکردایه، پیاوی خراپی به دیل بگرتایه و بیخستایهتە
سەر بالی و بفریایه و پیاوه خراپەکەى بخستایهتە ئەشکەوتیکی
تاریکەوه و لهوئى بەندى بکردایه.

پۆرژیکیان مال و خیزانی ئەو کورانه هەزیان کرد برۆن بۆ یهکیک
لهو سهیرانگه و شوینە خوشانەى کوردستانی خوشەویست، بۆیه ئەو
مالانە بریاریان دابوو لهگەل مال و مندالیان به خواردن و چیشت و
مەنجەله یاپراخەوه، هەموویان پیکەوه به پاس و به ئۆتۆمبیلەکانیان
برۆن بۆ شاخی پیرەمەگروون و میزگەپان، ئەو شوینە فینک و

دلگیرانه... بۆ ژیر ئه و دارگوئیز و بۆ سه ر ئه و كانی و ئاوه چاوپوونكه رانه.

هه موو خۆیان كۆ كرده وه و پوژى پینجشه ممه به یانییه كه ی كه وتنه پى به هه موو مال و خیزانه كانیانه وه. واشیان دانابوو دوو- سى شه و پوژ له وى بمیننه وه، له بهر ئه وه نوینی چاكیشیان بردبوو، چونكه ئه و شوینانه به شه و زور سارد بوون.

هه موو خیزانه كان گه یشتن و ده ستیان كرد به كه لوپه ل داگرتن له ئوتمبیله كانیان و به ره و فه رش راخستن، هه ر ماله و له شوینك، به لام هه موو كو و نزیك بوون له یه ك، هه ندیکیش كه وتنه به رددانان و ئاگردا دروستکردن و خواردن و چیشتلینان، سه ماوه ره كانیان كه وتنه گیزه گیز و پیاله چا هه موو ریز کران له سه ر سینی.

هه ندیک له كوړ و پیاوه كانیان كه وتنه كوړدنه وه ی دارى وشك بۆ چیشتلینان، ژنه كانیش هه ر كه سه و خه ریکى ئیشى خوى بوو. منداله كان له و ناوه خو شه بلاو بوونه وه، هه ندیکیان كه وتنه فه ریکه گوئیز كوړدنه وه و هبى تریان كه وتنه یاریکردن و سه یریکردنی ئه و جوگه ئاوه ی كه له به رده میاندا تیده په ریبی، جوگه یه كى بچووك و باریك و جوان بوو، ئاوه كه وا نه بوو كه ترسى ئه وه ی بیته منداله بچكو له كان بكه ونه ناوی و بخنکین، بۆیه دایكه كانیان دلنیا بوون كه جیگه ی خراپ و پر مه ترسیدار نییه له و نزیكانه وه.

كوړه كانی تریشیان كه هاوړیبی هه میشه یی بوون و كه م له یه ك جیا ده بوونه وه، ئه وانه هه ر زوو یه كیان گرتنه وه و كه وتنه قسه و باسى خۆیان، به ختیار هه ر به وه دا ده گه یشت چه ند قسه یه ك بكات له گه ل هاوړیکانی خوی و خوی بدزیته وه لینیان و بچیته سه ر دایكى و بلیت دایكه ئه وه كه ی نان پى ده گات؟ برسیمه؟

دایکیشی به ئەسپایی سەری دەنایە پەنا گوێی و دەیگوت: کورم
هەمووی سەعاتیکە گەشتووینەتە جی، هیشتا هیچ پینەگەیشتوو،
ئەوێندە مەیه و بلی برسیمە برسیمە، دوایی ئەمانە دەلین وای ئەم
کورە چەند نەوسنە. بزانی ئەمە چەند جار هاتە سەر دایکی، دوایی
گالتەت پێ دەکەن.

بەختیار بە توورەبوونیکی بێدەنگەو سەیری دایکی دەکرد و بە
ئەسپایی وەکو ئەو سەری دەنا بە بناگوێی دایکەو و دەیگوت: ئاخر
برسیمە! دە زوو بکە. دایکیشی پێی دەگوتەو: "دە باشە باشە
ئەوێندە نەماو، برۆ لە ناو ئەو جانتا رەشە هەندیک نوقل و
کولیچە ی تیدایە برۆ بیخۆ تا نان پێ دەگات."

هیواش هەر خەریکی شەق هەلدان بوو لە بەرد، هەر بەملاولادا
خۆی خوار دەکردو و خۆی دەچەماندو و خۆی راست دەکردو و
و خەریکی فەتبولین بوو، ئاخریش گوتی کورپینە با برۆم فەتبولە کەم
بەینم و لەم شوینە تەختاییە یاری بکەین.

هاورپیکانی هەر یەکە و لە لایە کەو هەلیدایە و یەکیکیان گوتی:
"تۆپتۆپینی چی جارێ! دابنیشە با نانە کەمان بخۆین" ئەوی تر گوتی
جارێ بیسمیلا کویرا گەشتین! کویرا تۆپتۆپین بکەین!

ئەوی تریان گوتی: "کورە جارێ واز بەین، لە تۆپتۆپین تۆ جارێ
وهرن با سەیری ئەم شاخوداخە دلگیرە بکەین، با برۆین سەر
بکەوین بزانی دەتوانین تا کوێ برۆین... بە خوا ئەم شاخە بەرزەیان
زۆر لە شاخی فیلمە کە ئێو پۆژە دەچیت کە ئێو دوو سێ کورە
تەنافیان بە خۆیانەو بەستبوو، پاشان لە شاخە کە گیریان دەکرد و
سەر دەکەوتن، چونکە شاخە کە تان بینی چەند سەخت بوو؟ جیگە ی

دهستی پیوه نه بوو تا خه لک بیتوانیا په له کاتی سهرکه تندا خوئی پیوه بگریټ.

ټه وی تریان ده هاته قسه و دهیگوت: "ټیمه با جاری نانه که مان بخوین ټه وسا په کسه ر دهړوین و سهر ده که وین"، ټاسوئی ترسنوګ هه لیدایه و گوتی: "نا... نا باش نیبه له دوی نانخواردن خه لک بکه ویته سهرکه وتنی شاخوداخ، خه لک دوی نانخواردن ده بیت دابنیشیت و هه ندیک پشوو بدات.

رېبوار وه کو هه موو جاریکی تر دهیویست خوئی به لیزان بزانت و خوئی بکات به کوخیان، گوتی: "ټمه ټه قسانه ت له کوئی هیناوه؟ ټمه چ زانا و دکتوریک وای گوتووه؟

ټاسو گوتی: وه لاهی چونکه خاله شیرکوم (که خوټان ده زانن یاریزانیکی زور له پیشه) ټه و روره وای گوت که مروټ نانی خوارد نابیت گورج بروات بو فتبولین، چونکه باش نیبه، ده بیت که میک پشوو بدات.

دواتر ټتر ټه هاورپیان هه خه ریکی ټه قسه و باسانه یان بوون، ټه ونده شی پی نه چوو سفره داخرا و هه موو مندا ل و گه وره کان له دوری سفره کو بوونه وه و که وتنه نانخواردن و پارووگلاندن.

ماله کان هه ندیکان نزیک له په ک بوون و نان و چیشتیان له گه ل په ک ټالوگور ده کرد، چه ند مالیکیشیان نان و چیشتیان پیکه وه دانابوو، کوره هاورپیکان ټیکرا به په که وه نانیا ن ده خوارد و له گه ل دایک و که سیان وایان دانا که سفره و نانیا ن پیکه وه بیت، دیسان خواردن و مه نجه له گوشتی سووره کراوی فاطمه خانی دایکی به ختیار

له سه رووی سفره که وه بوو، چونکه ماله قه ساب بوون تاوه کو به شی
ئوانیشی دا، که توزیک سفره کانیاں دوورتر بوو.

ئاخری هه مویمان وایان به باش زانی که له مه ودوا دوو سفره
دابنین، پیاوه کان له و لاتر و ژنه کان هه موو پیکه وه، چونکه ژنه کان
مندالی بچووکیان هه بوو هه خه ریکی منداله کانیاں بوون، ئه و
دهیگوت ناخوم و ئه وی تریان ده گریا.

بویه پیاوه کان و ژنه کانیش وایان دانا که پیاو و ژن سفره و
خواردنیاں پیکه وه نه بیت، چونکه هه ندیک ژنی قه دیم و کونیشیاں تیدا
بوو وه کو نه نک و پوور و ئه و جوره ژنانه ی شهرمیان ده کرد له گه ل
پیاو نان بخون، چونکه به سته زمانانه هه ندیکیاں به ته مه ن بوون و
دهمودانیاں باش نه بوو، نه یانده توانی به باشی وه کو ئه وانی تر نان
بخون، به تایبته له بهر چاوی پیاو شهرم دهیگرتن.

یه که کم کهس به ختیاره نه وسن بوو که دهستی کرد به نانخواردن و به
په له گوشته سوورکراوه کانی دایکی لوش دا و دوا که سیش بوو که لی
بیته وه له چاو کوره هاوریکی، هه رچونیک بوو هه موو لی بوونه وه.

سه عات بوو به نزیک چواری دوا ی نیوه رۆ، هه موویان چایی و
شیرینی و ساردیشیاں خوارد، ئینجا هه ستانه سه ر پی و هه ر چه ند
که سیک خه ریکی کاریک بوون، دایکه کان و کچه گه نج و جوانه کان
خه ریکی سفره هه لگرتن و قاپ و که وچک و مه نجه لشتن بوون له سه ر
جوگه ئاوه که، ئه وانی تریش خه ریکی چایی و سه ماوه ر بوون.

کوره هاوریکانیش به کومهل هه ستانه سه ر پی و که میک دوور
که و تنه وه له خیزان و ماله کانیاں. که و تنه ته گبیر، هیوای یاریکه ر
گوتی: "دهی نانمان خوارد و هه موو شتیک برایه وه با برؤین سه ر
شاخه که بکه وین، ده لاین چاله به فره کان له سه ره وه ن."

ئاسۆی هەندیک ترسنۆک گوتی: "چالە بە فر لەو سەرە چی دەکات، وەللا لەسەر لوتکەى ئەو شاخە بەرزانهن، ئەو کورەى خزمان لەگەل شەریکی خۆى دەپۆن بە و لاخ لەویۆه بە فر دەهیتنەوه، دەلین ریگەکەى زۆر ترسناک و خەتەرناکە".

رېبوارە کوێخا هەلیدایە و گوتی: "ئینجا با بەرز و ترسناک بیت، دەبیت بچین بیبینین، ئەى خۆ نەهاتووین بە دیار منالە وردکەوه دابنیشین و ژیریان بکەین، بۆ دایکە کانمان، هەموو دەستیان کرد بە پیکەنین".

بەختیار بە دەم قاقالیدانەوه گوتی: "ئەى ئەوه بۆ دەهیلن دابنیشین، هەر باوکە کانمان قسە بکەن و هەرەشەى وانەکان و نامۆزگاریمان بکەن، وەکو باوکم کە قیراندی بەسەرمدان ئیستا، گوتی خۆ وانەکانت هیتاوه لەگەل خۆت؟ لە مالیشەوه پیم گوتیت کتیبەکانت بێر نەچیت، کە گەراینەوه ئەوهندەى نامینیت تاقیکردنوهى ئیکمالیت دەست پى دەکات لە دوو وانە ئیکمالیت".

بەختیار قاقایەکی بەرزى لى دا و گوتی: "دەزانن تاقیکردنەوهى ئیکمالى هیتا چەندى ماوه؟ مانگیک و سى رۆژى ماوه، کەچى باوکم پیم دەلێت کە گەراینەوه ئەوهندى نامینیت"، هەموو دەستیان کرد بە پیکەنین بۆ قسەکانى بەختیارە نەوسن.

کاوه کە لە خویندندا زۆر پیشکەوتوو بوو و کو دەلین ئەهلی زانست بوو، هاتە قسە و گوتی: "ئۆخەى سوپاس بۆ خوا شکور من هیچ خەمیکم نییه لەوه زیاتر کە خویندنگە زوو بکریتەوه و بچمە پۆلى نوێوه.

هیواى یاریکەر تاقەتى لەو قسانەیان چوو، گوتی: "ئیشەللا تاوهکو شەو ئیۆه هەر ئەم قسانە دەکەن، وا رۆژەکەمان تەواو بوو و هەر

هیچمان نه کرد له وه زیاتر که نانمان خوارد و خه ریکی مشتومر و
قره قرین، هیوا دهستی هه لبری و به گهرمییه وه گوتی: "ئه ی که ی
سه ر شاخ بکه وین؟"

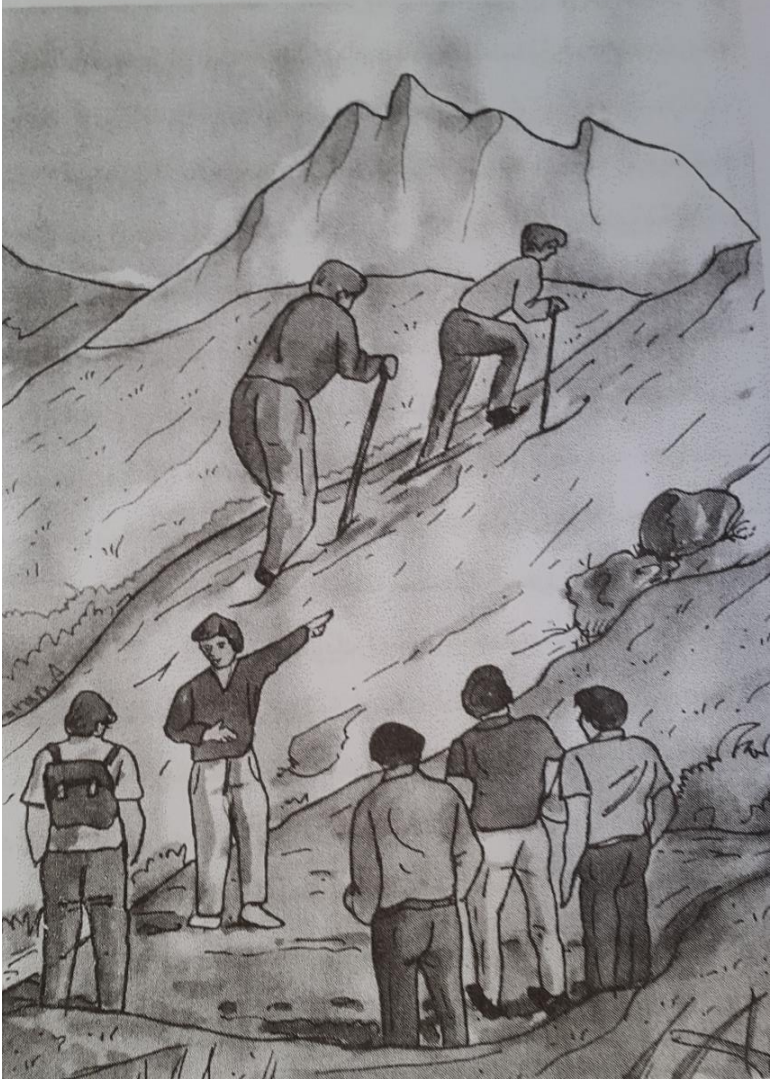
ئاسۆ هاته قسه و گوتی: "تازه وا ئیواره یه، سهعات نزیکه ی شه ش
و نیوه، چۆن ئیستا برۆین؟ فریا ناکه وین، نه وه کو لیمان بکات به
شه، دوا یی چی بکه یین؟"

رپیوار زۆر زانایانه گوتی: "پۆله ئیستا هاوینه، تاه کو سهعات
هه شت و نۆش دنیا هه ر پووناکه، بۆچی تو وا ده زانیت زستانه
سهعات چوار دنیا تاریک دبیت؟"

بروسکه دریز گوتی: "ئیستا با که میک سه ر بکه وین هه ر بۆ
تاقیکردنه وه، سبه ینی هه ر دوا ی چاییخواردنه وه ده پۆین و خواردن و
شتیش ده به یین له گه ل خۆمان.

هه موویان گوتیان راست ده که ییت با جار ی بۆ تاقیکردنه وه برۆین.
هیوا راست بو وه وه و گوتی: "با بچم جانتای که لوپه لی فوتبۆله که م
به ینم، هه موو شتیکی تیدایه، نه وه کو تینوومان بیت، ته رمۆزیکیش
ده خه مه ناوی له گه ل په رداخیکدا."

هیوا رای کرد و په لاماری جانتا که ی سه رشانه که ی دا، ته رمۆزه ی
ئاوه که شی تیخست، خوشکه که ی هیوا که ناوی شادان بوو، له خۆ ی
گه وره تر بوو، کچیکی لیها توو و زیره ک و ئاقل و ئیسکسووک بوو،
گوتی: "ئه وه چیه هیوا وا په لاماری جانتا ده ده ییت! بۆچی ده چیه
کو ی؟ له گه ل هاوړیکانت زۆر لیمان دوور نه که ونه وه، خو باوکم
ده ناسیت! به خوا که بانگی کردیت وه لامت نه دایه وه و دوور بوویت،
ده یکات به هه را، با دیسان له لوتمان نه یه ته ده ره وه ئه وه پیم گوتیت."

هيوآ به دهم داخستنی جانتاکه‌ی و دانی به کۆلیدا، گوتی: "ئیمه هاتووین بۆ سه‌یران و گه‌ران و نه‌هاتووین به دیار باوکمه‌وه دابنیشین، باوکم له‌گه‌ل هاوړیکانی خه‌ریکی دۆمینه و کاغه‌زی یارییه، له کوئی ئاگای له ئیمه‌یه، وا له‌گه‌ل هاوړیکانم تا ناوقه‌دی ئه‌و شاخه ده‌رۆین".

شادان دیسان ریزیک ئامۆژگاریی کرد و گوتی: "زوو بینه‌وه ها وه‌کو پیم گوتی".

هيوآ به دهم ږاکردن بۆ لای هاوړیکانی، وه‌لامی خوشکه‌که‌ی دایه‌وه و گوتی: "باشه باش زۆرمان پئی ناچیت". هاوړیکان شوین یه‌ک که‌وتن و چوونه داوینی شاخه‌که، یه‌ک دوانیکیان یه‌کسه‌ر سه‌رکه‌وتن له‌و شوینه‌وه که له به‌رده‌میدا کۆمه‌ل بوون.

رپیوار کوخا و ئاسۆ هاواریان لی کردن و گوتیان: "وه‌رن له‌م لایه‌وه برۆین، ئیره‌ ریگه‌یه دیاره ئاساتره بۆیه خه‌لک لی‌روه ده‌رۆن".

دوانه‌که‌ی تر که خه‌ریکی سه‌رکه‌وتن بوون، که بروسک و ئالان بوون، به بی قسه‌ روویان کرده لای ئه‌وانه‌ی وایان گوت و شوینی یه‌ک که‌وتبوون، هه‌موویان به‌دهم گالته و قسه‌ی خۆش و پیکه‌نینه‌وه. ئه‌وه‌ندی پئی نه‌چوو ږاوه‌ستان و ئاوړیان دایه‌وه له یه‌کتري، به‌ختیار پیش هه‌موویان گوتی: "وی له‌و دیمه‌نه جوانه! با سییه‌کانمان پر بکه‌ین له‌م هه‌وا و بۆن و به‌رامه خۆشه"، به‌ختیار ده‌ستی کرد به هه‌ناسه‌ی قوول هه‌لکیشان و هه‌ناسه‌دانه‌وه، چهند جاریک له‌سه‌ر یه‌ک وای کرد.

ئاسۆ سه‌یری به‌ختیاری کرد و پیکه‌نی و گوتی: ده به‌سه ئه‌وه چیت کرد ئیستا ئه‌بوریتته‌وه هه‌موو هاوړیکان دایانه قاقای پیکه‌نین.

پاسان ئاسۆ رووی کرده بهختیار و گوتی: "ئەو چیه ئەمەش خالە شیرکۆت پیی گوتی که هەناسە هەلمژین زۆر باشە؟" بهختیاریش بە دەم سەرکەوتنەو وەلامی هاوڕیکە دایەو و گوتی: "نەخیر ئاسۆ پالەوان، خالم وای نەگوتووە، مامۆستای وەرزش ئەو رۆژە هیشتی چەند جارێک پیش فوتبۆلێن واکەین و خۆمان ئامادە یاری بکەین، خۆ تۆش لەوئ بوویت، ئەو چۆن بیرت نەماوە؟"

هیوای یاریکەر بە دەم قاقالێدانەو گوتی: "با کاکە ئەو لەوئ بوو، بەلام خەیاڵی لەوئ نەبوو، خەیاڵی لای شفته و کەباب بوو، لەبەر ئەو گوئی لە مامۆستا نەبوو که چییان گوتووە."

دیسانەو هەموو پیکەنین، بە ئاسۆ و بهختیار و هیواشەو. ئەم هاوڕێیانە بە دەم قسە و گالتهو هەر سەر دەکەوتن و بەرز دەبوونەو، هەر سەر دەکەوتن و بەرز دەبوونەو.

بروسکی هاوڕێیان که پاکوتهمیز و جلو بەرگی ریکوپیک بوو، راوەستا و سەیری خوارەوئی کرد و گوتی: "کورپینە واکەین و بزانی زۆر سەر کەوتووین، نەوێکو بانگمان بکەن، بەلام بانگکردنی چی بە خوا سەد جار بانگمان بکەن گویمان لێیان نابیت، واکەین رۆژیش درەنگ دەبیت سەعات بوو بە نزیک حەوت. من دەلێم با بگەرپینەو؟"

بهختیاریش هەلێدایەو و بۆی سەندەو: "وەللا بروسک راست دەکات، زۆر هاتووین تاوێکو دەگەرپینەو ئەوێندە کات دەوینت، ئێتر درەنگە با هەلێبگرین بۆ بەیانی، هەر دوا ی چاواردن دێین."

هەموویان بە جارێ وەلامیان دایەو، ئەو گوتی: "هیشتا کوێر!! هەمووی دوو سەعات نابیت هاتووین."

ئەوى تر سەيرى بەختيارى كرد و گوتى: "چييه برسيت بوو ديسان؟"

كاوه به هەناسەپرکئ سەرکەوتەووە سەر شاخەکە و ڤاوەستا، ئاوپرى لى دانەووە و گوتى: "با هيچ نەبيت تۆزىكى تريس سەر بکەوين"، دواييش سەيرىكى هيوای كرد و گوتى: "تو خوا هيوو زۆرم تينوو، بەس نەبوو ئاوت هينا لهگەل خۆت، هەى ئافەرين".

هەر کەسە له جىي خۆى ڤاوەستا، هيواش خەرىكى جانتاکەى بوو لهگەل خۆى هينايەووە خوارەووە و کردیەووە و تەرمۆزە ئاوەکەشى لى دەرھينا، هەندىک ئاوى بۆ كاوه کردە سەرى تەرمۆزەکە و دايە دەستى.

كاوه ئاوەکەى خواردەووە و گوتى: "سوڤاس بەڤاستى زۆرم تينوو بوو" هيوو تۆزىک ئاوى بۆ خۆى تىکرد و خواردەووە. کاتىک سەير دەکات هەموو دەستيان پى کرد و هەر يەكە له لايەکەووە گوتى: "تۆزىک بۆ منيش... دەستت خۆش بيت بەس نەبوو ئەم ئاوەت پى بوو".

هيواش کەوتە دابەشکردنى ئاو بەسەرياندا، باش بوو بەشى کردن و ئىتر تەواو چۆرى تىدا نەما، بۆيە هيوو گوتى: "ئىتر تەواو بە تەماى ئاو مەبن." تەرمۆزەکەشى قَلپ کردەووە و گوتى: "چاوتان لىيە يەك دلۆپيشى تىدا نەما، کەواتە ڤاست دەکەن با بگەڤينەووە، دوایى چى بکەين ئەگەر تينوومان بوووە؟".

ئالان هاتە قسە و گوتى: "بەشکم ئىستا کانىيەک ببينن، ئەو تە ئەم هەموو ڤىگەيە سەر کەوتىن و هاتىن بزەنم هيچ ئاومان نەبينى، هەر دەيانگوت ئىرە ڤرە له ڤلوسک و کانى... کوانى؟"

ڤىيوار ديسان سنگى دەرپەڤاند و هەر وەك ئەو مامۆستا بيت و ئەوان قوتابى، گوتى: "ديارە له سەرى سەرەووە کانى و ڤلوسکيش هەيە، بەلام هيشتا زۆرى ماوہ پىي بىگەين.

ئاسۆ به کهمیک دەنگی بەرزەوێه که وهکو توورەبوون سەیری کردن و گوتی: "دەوی لەسەر باسی کانی و ئاویش لێره راوهستن و سەعاتیک باسی بکەن، ئیستا وا بوو بە ئیوارە، ئیتر با سەر بکەوین، یاخود بگەرێنەوێه و سبەینی که هاتین شتی پێویست بەینین لەگەڵ خۆمان. هەموویان وایان بە باش زانی که بگەرێنەوێه، بۆیە شوینی یەک کهوتن بەرەو خوار، چونکه ئەم جارە بەرەو خوار دەچوون و ئەوهنده ماندوو نەدەبوون، بەلام هەر قسەیان دەکرد و پێدەکەنین، جاری واش هەبوو مشتومڕ و قەرەیان ئەوهنده تیکەلوپیکەڵ و دەنگیان بەرز دەکردهوێه، هەر دەتگوت خەریکن ئیخەیی یەکتەری بگرن، که چی وا نەبوو، هەموویان زۆر ریکوپیک بوون لەگەڵ یەک و دلخۆش بوون پیکەوێه و هەر له برا و خەمخۆری راستەقینەیی یەک دەچوون.

ئەوان لەو قەرە و پیکەنینە بوون که سەیر دەکەن سێ زەلام له دوورەوێه دەرکهوتن جل و شەپوایی کوردییان له بەردا بوو، تەمەنیشیان نزیکەیی پەنجا سەل دەبوو، سێیەمیان نەبیت کهمیک مندالتر بوو، که چاویان بە کورەکان کهوت هەر له دوورەوێه سەلامیان لێ کردن و گوتیان: "ها کورپنە ئەوێه له کوێ بوون؟ لای چالە بەفرەکان بوون؟"

کورەکان هەر یەکهیان له لایەکهوێه وەلامی سەلامیان دانەوێه و یەک-دوانیکیان گوتیان: "وەللا هاتووین بۆ گەران و سەرشاخکەوتن، بەلام نەگەیشتیئە سەرەوێه و هیچ چالە بەفریکیشمان نەبینی."

کاوه دیسان هەلیدایە گوتی: هەر هیچ ئاویشمان نەبینی" دیارە کاوه دیسان تینووی بوو.

یهک-دوانیک له هاوړیکان به پرویه کی خوښه وه سهیریان کردن و گوتیان: "دیاره ئه مړو شتیکی سویرت خواردوه ئه ی ئیستا ئاوت نه خوارده وه؟"

کاو به زهرده خه نه وه سهیری کردن و گوتی: "به خوا دیسان تینوومه، دیاره وه کو ئیوه ده لاین دیسان تینوومه". پیاوه کان به دلپیوه بوونیکه وه هر وه کو کوری خویان، یان برای خویان دیبیت گوتیان ورن خو ئه وه کانیی ئاوه که لیتان نزیکه، به لام ئیوه له لایه کی تره وه هاتون، یه کیک له پیاوه کان دهستی دریز کرد و گوتی: "دهبیت له م دسته راسته وه برؤشتنایه و سهر بکه وتنایه، هر ئه وه تا هه ندیک سهرووتر له به رده متاندا ده بوو.

پیاوه کان گوتیان ئه گهر چه ز ده کن و تینووتانه ئه وه نده مان نه ماوه ورن به دواماندا، هاوړیکان سهیری یه کتربیان کرد، هه ندیکان گوتیان: "وه لالا که واته نزیکه با برؤین ئه و شوینه ش ببینین و ئاویش بخوینه وه"، هه ندیکیشیان چه زیان ده کرد بگه رینه وه، چونکه خریک بوو درهنگ ده بوو، به لام وه کو شتیک له بهر قسه ی پیاوه کان و پیاوه لدانی ئا و کانییه که پرویان نه ده هات بلین ناچین، هه رچه نده له بهر درهنگی کاته که له دلدا چه زیان نه ده کرد بچن.

کوره کان شوین پیاوه کان که وتن، نزیکه ی نیو سه عاتیک گه یشتنه ئه و شوینه خوښه، کانیی ئاویکی زور سارد و خوښی لی بوو که چه نده ها تاشه به ردی زلی پاک له و ناوه ریز کرابوون. دواپی ئاوی کانییه که ده بوو به جوگه له یه کی بچووک و به لایه کی ئه و شاخه به رزه سه خته دلگیره دا تیده په رپی و دیار نه بوو بو کوی ده چوو، هر له نزیکیانه وه وا دیار بوو که له ژیر ئه و دارگویز و درهخته جوانانه دا تیده په رپی.

زەلامەکان زۆر لە ماندوو دەچوون، یەکی پریاسکە یەکی گەرەشیان بە کۆلیانەو بەستبوو.

هەر زوو کۆرە ھاوڕێکان چوونە سەر کانی و دەستیان کرد بە دەستشتن و دەموچاو شتن و بە چنگ ئاوخواردنەو، زۆر دلیان خۆش بوو و زۆر سوپاسی سی زەلامەکان کرد.

زەلامەکانیش کەوتنە دەستشتن و دەستنوێژگرتن. دواییش هاتنە سەر ئەو تاشەبەردە زل و پانە جوانانە و دەستیان کرد بە نوێژکردن. کۆرەکانیش هەر لە خۆشیی ئەو دیمەن و ئاوە جوانە خۆیان بێر چوووەو و هەر خۆشیی خۆیان بۆ یەکتە دەردەبەری، ئەو دەیگوت سبەینێ زۆر زوو دێین خواردن و شتی خۆشیش دەهێتین لەگەڵ خۆمان، تازە فێر بووین.

زەلامەکان لە نوێژ بوونەو. دەستیان دایە پریاسکەکانیان و دانیشتن و کردیانەو، بانگی کۆرەکانیان کرد و گوتیان: "دە ی کۆرە خۆشەو یستەکان وەرن دا بنیشن، یەکی پاروویە کمان لەگەڵ بخۆن، ئەگەرچی شتیکی واشمان پێ نییە، بەلام هەر باشە".

پریاسکە ی پیاووەکان بریتی بوو لە کولێرە و نانی تیری. یەکیکیان هەندیک هیشووتری و چەند تەماتە یەکی هەندیک رەقی لەتنە کراو و شتیکی سی لە کیسە یەکی تر دا بوو، نەزانرا کە پەنیری کوردی بوو یان ماستی توورە کە بوو.

پیاووە کە ی تریشیان پریاسکە کە ی کردەو بە دەم "دە ی باو کە دە ی وەرن یەکی شتیکی بخۆن" و بانگکردنی کۆرەکانەو دە یگوت: "وەرن باو کە ئەو هیلکە ی کولاو و ئەو ناوساجی و تەرە پیاز و تەماتە".

پیاووە کە ی سینیە مییش کە لە دوانە کە ی تر مندالتر دیار بوو، ئەویش هەر وە ک ئەوان پریاسکە کە ی کردەو و گوتی: "دە ی خێرا بکەن

باوكم، دهى وهرن خواردنى من خوشتره، من هه لوای گوله زهردى هه له بجهم ههيه" له گه ل نانى تيرى زور، كيسه يه كيشى گرت به دهستيه وه و گوتى: "ئهم هه موو هيلكه كولا وه شم پييه، دهى وهرن باوكم دهى زوو بكن".

كوره كان به جارى شله ژان، چونكه هه نديكيان حه زيان ده كرد شتيك بخون، به تاييهت به ختيار، به لام هه ر خوئى گرت و حه زى نه كرد و دلى نه ده هات كه تيشووه نانى ئهم كريكاره ماندوانه بخوات، هه روه ها ئه وانى تر كه وتنه "سو پاس سو پاس به خوا تيرين، خوتان بيخون نوشى گياتان بيت"، به لام سوودى نه بوو، پياوه كان بي ئه وهى تيكه يه كيش نان بخه نه ده ميانه وه، گوتيان: "به زاتى خوا ئه گه ر هه ر يه كه تان هه ر پاروويه كى زور بچوو كيش نه خون، ئيمه ش ئهم نانه مان ناخوين.

ئالان و ريبوار و كاوه پيش هاوريكانيان كه وتن و گوتيان به خوا ناتوانين و ده بيت برؤين، چونكه دايك و باوك و كه سمان له خوار ئهم شاخه وهن و ئيستا چاوه ريمان ده كه ن و نان و هه موو شتيكيان ئاماده كردوه. خه ريكه دره نكيش ده بيت، ئيستا دليان ده كه ويته مه راقه وه ئه گه ر زوو نه گه رينه وه.

پياوه كان گوتيان: "قه يناكه ماشه للا ئيوه مندال و گه نجن، ئيستا به دوو سى لوق هه نكاو ده گه نه وه لايان، به لام ده بيت تامى ئهم خواردنه فه قيرانه ي ئيمه بكن، ئيمه هيشتا زورمان ريگه ماوه كه ببيرين تا ده گه ينه شوينه كه مان.

ئاخرى له سه ر داوا و پارانه وهى پياوه كان كوره كان ده وره يان دان و يه كى پاروويه كيان بو كرا و خرايه ده ستiane وه و كه وتنه خواردنى، هه روه ها هيواش هه ر زوو چوو ته رموزه كه ي پر كرده وه له ئاو و

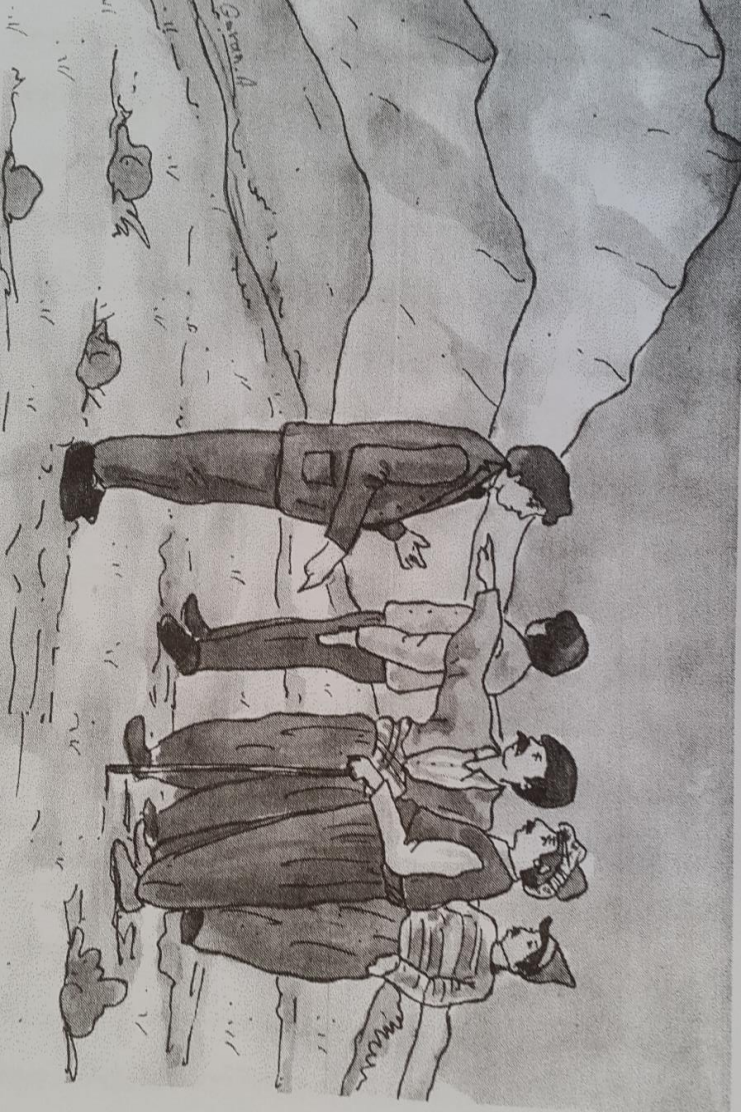
خستیه ناو جانتاکه یه وه، ئیتر که وتنه سوپاس و دوعاخوازی و جیا بوونه وه له پیاوهکان.

یه کێک له زهلامهکان ههستایه سه ر پێ و ئامۆژگاری کردن و گوتی: "باوک که ی من خۆتان دوا مه خه ن، نه وه کو تاریکی داییت، ئه وی تریان هه لیدایه و گوتی: "ده لئیت چی یه کیکمان بچین له گه لیان". کاوه و نیوه ی کوره کان رازی نه بوون و گوتیان: "نه به خوا ئاسانه، ده زانین ماله کانمان... ئه وه تا له و بنه. ئیوه برۆن ئیستا ده گه ی ن به سه لامه تی.

کوره کان که وتنه ری، به دهم باسی چاکه ی ئه م سی پیاوه که چه ند دایان گه وره بوو و چه ند دلسۆز و باش بوون، به لام خه ریک بوو دنیاش تاریک ده بوو.

له خواریشه وه باوک و دایک و که سیان هاواریان پێ که وتبوو: "کوره کانمان کوان؟ چییان لی هات؟ بۆ کوی چوون؟" دایک و باوکی هه ندیکیان به ربوونه سه ری یه کتری و بوو به شه ریان، باوک گوتی: "ماشالا ئاگات له کوره که ت بوو؟" دایک ده یقیراند و ده یگوت: من خه ریکی ئیش و منداله کانی ترم، ئه ی تۆ بۆ له وساو هه اتووی هه ر خه ریکی کاغه زی یاری و قاقالیدانیت، تۆ بۆ ئاگات له کوره که ت نییه؟ باوکی رییوار که کارمه ند بوو له یه کێک له فه رمانگه کانی حکومه ت، دایکی رییواریش مامۆستای خویندنگه ی کچان بوو، مایکی تیگه یشتوو بوون، هه ر وه ک گوزیده خانی دایکی هۆگری خویندکاره کانی بوو، ده یزانی ئه و ته مه نه ی وه کو رییواری کوپی (چوارده سال و پازده سال) چۆن بیر ده که نه وه و فیتری زۆری ئه و رووداو و کرده وانه ی ناو مندالان بوو.

بۆيە گوزيده خان به پروا و دلپوه بوونه وه ههستايه سهر پى و پرووى كرده دايك و باوكه ترساو و هه لچوو هه كان، ئه گهرچى خوښى له دلدادا زور نارهحهت و ترسابوو له دواكه وتنى كورپه كهى و هاوپرېكانى، به لام دهيوست يارمه تى ئه و هاوپرې و مالانه بدات و نارهحه تىيان كه م بكا ته وه.

بۆيە ئه و يش به زهرده خه نه يه كى دهستكرده وه هه ليدايه و گوتى: "خوتان نارهحهت مه كه ن، خوم له به زم و فيتى ئه و شه يتانانه شاره زام، خوتان ئارام بكه نه وه پيش به م توورپه يى و هه لچوونانه دا بگرن. به م به گزدا چوونه وه يه يه يه كتر، هيج شتيك ئاسان نابيت و چاك نابيته وه. له سه رخو بن با بير بكه ينه وه... به خوا ئه زانم ئيستا ئه م شه يتانانه له شوينيك بو خويان دانىشتوون و باسى سينه ما و فيلم و سوپه رمان و كورپه ئازاكه و كورپه ترسنوكه كه ده كه ن، ئه وه من ده ياناسم...!"

دايكى ئالان له شوينى خوڻى دانىشتبوو، وه كو شتيك له مه راقى كورپه كهى ئه ژنوكانى توانايان نه مابوو كه هه ستيت وه كو ئه وانى تر قسه بكات و به ملاولادا بچيت، هه لاهه خانى دايكى ئالان هه ر به بيدهنگى فرميسكى دههاته خواره وه و به ليويكى بيتين و له رزووك هه ر دوعاى ده كرد و له خوا ده پارايه وه.

ميرده كه شى كه قادرى ناو بوو، وه ستايه كى خانوو و بينا دروستكردى به ناوبانگ بوو، ئه و يش هه ر دههات و سه ريكي له ژنه كهى ده دا و دلى ده دايه وه، كه ها هه ر ئه وه نده يان زانى ده ركه وتنه وه و هاته نه وه، له دلى خوښيدا خهريك بوو دلى بوه ستيت له مه راقى كورپه كه يدا.

تا دههات دنيا تاريكتر دهبوو، ئهوه ئيجگار سهري له ههمويان
شيواندبوو.

دايك و باوكي هيواي ياريكهريش ئهوه ههر يه كه م كهس بوون كه
بهربوونه سهروپوته لايي يه كتر، ئهوه دهگوت: تو بو ئاگات له
كوړه كهت نه بوو؟ ئهوي تر دهگوت ئهوي تو ئيشت چي بوو؟

دايك و باوكي ئاسو ههر له وانه بوو بكه ويته سالو بردن بو
يه كتر، ئهوه نده شه ركه يان توندوتيز بوو، ههر هو شيان به لاي هيچ
كه سيكه وه نه مابوو كه عه يبه نابيت وا بكن، نابيت قسه ي وا به يه كتر
بلين له بهر چاوي خه لك و هاوړي و دراوسيدا، به لام له تاو ئاسوي
كوړيان كه ديار نه مابوو، ده تگوت ميشكيان داخرابوو.

ئاخري هه نديك له باوكه كان به كايه كدا روښتن و هه نديكي تريان
به لايه كي تره وه. له بهر شپرزهي و هه را هه نديك ريواري ئه و
دهورويشته يان لي كو بووه وه كه به ويذا تيده په رين به ره و دنيه كانيان،
ئه وانيش كه وتنه دلدانه وه و يارمه تيدانيان.

ئيتر دنيا تاريك تاريك بوو بوو. كه وتنه نزيك سهعات ده و نيو و
يازده ي شه و، خوشك و كچه بچووكه كانى ئه و خيزانانه ههر كه سه ي
به لايه كه وه پيكه وه دههاتن و دهچوون، چاو به فرميسك و له ترسي
ديارنه بوون و نه گه رانه وه ي براكانيان نارحه ت و توقيو بوون.

هه روه ها هه نديكي تريان كه دايك و باوكيان شه ريان ده كرد
له گه ل يه ك و ده يان قيراند به سه ر يه كتر دا، شه رميان ده كرد و
ده كه وتنه به يني دايك و باوكيان، ههر به وه دا ده گه يشتم بلين تو خوا
بابه گيان وا مه كهن، تو خوا دايه گيان شه ر مه كهن... بزانه وا هه مو و
سه يرتان ده كهن! ئيتر ئه و مالانه سه يرانيان لي بوو به شه ر و
ناخوشي و ترس، وه كو هه نديكيان ده يان گوت سه يرانه كه يان لي

بووبوو به ژههری مار، کاشکی هەر له کونی ژوورهوه بووینایه و نههاتینایهته دهرهوه.

باوکی کاوه دهیقیراند بهسەر دایکی کاوهدا و دهیگوت: ههمووی خهتای تۆ بوو، من ئهوهنده ههز له سهیران ناکهم، من ئهوهنده ئیش دهکهم و ئهوهنده ماندووم له سهعات ههوتی بهیانیهوه له ناو ئۆتۆمبیلدا به ریگهی بهغدا و موسلهوههم، خواخوامه رۆژیک پشوو بدهم بۆ خۆم، کهمیک پال بکهوم. کهچی تۆ دانانیشیت تاوهکو ههموو جاریک ئاوهام بهسەر دههینیت.

باوکی کاوه دووسێ ئۆتۆمبیلی ههبوو، وهکو گهراجیکی بچووک ئیشی پێ دهکردن و کاسبیی پێوه دهکردن، یهکیکیشیان هەر خۆی لێی دهخوپی. باوکی کاوه دهیقیراند: ههموو جاریک تۆ هەر خهمی گهپان و سهیرانته...

زۆریک له باوکهکان و ئهوه کهسانهی گهیشتبوونه سەر شاخهکه و خهریکی سهرکهوتن بوون، ههریهکهیان له لایهک و بهدهم رۆیشتنهوه هاواری کورهکانی دهکرد و ناوی دههینان، بهلام هەر ههچ دهنگ نهبوو، کهس دیار نهبوو.

له دواي بهینیکی زۆر و لهتاواندا، ئهمیان بهوی تری دهگوت با بگهڕینهوه بهشکم ئهمه خواجه ئیستا گهراپنهوه، ئهوی تریان دهیگوت کوره باوکم هەر ههچیشیان لی نههاتیبت ئیستا بهم تاریکیه چۆن ریگه دهبینن و چۆن دهزانن بۆ کوئ دهچن؟ ئینجا دهیکیشا به دهستی خۆیدا و دهیگوت: ههی هاوارم ههی! ههی هاوار خواجه گیان فریامان بکهویت!

ناچار پیاوهکان ههندیکیان گوینان پێ نهدان و به چراوه هەر سەر دهکهوتن، ئهوانی تریش به تاریکی و قاچ و ئهژنۆ بهر دار و تاشه

بهردکه و تن، په له یان ده کرد بگه ریښه وه، به شکم ئه مه خواجه
گه رابیتنه وه. هه ندیک له پیاوه کان خه ریک بوون ده گه یشتنه دامینی
شاخه که که شادانی خوشکی هیوا قیراندی و وهک شیت رای کرد و
گوتی: "خوایه به قوربانت بم به خوا ئه وه لایتی هیوا گیانه".

هموو ئه وانیه رایوه ستابوون و سه ریان لی شیوا بوو، دهگریان و
رایان ده کرد بۆ لای شادان و په لاماریان دا و گوتیان: "ئه وه تو چی
ده لیت؟ ئه وه راست ده که هیت؟ بۆ چی هیوا لایتی پښیه؟ به قوربان... به
ساقه؟"

شادان که ده می گوی نه ده کرد له خوشییاندا گوتی: "به خوا ئه مه
ئه وانن و ئه وه لایتی هیوا گیانه، ئه و لایتی هه میشه له جانتای
فوتبۆله که یدایه و هه میشه پاتریی زیاده ی پښیه نه وه کو پاترییه کانی
ته واو بن، من لایته که ی ده ناسم ئه و لایته که ی زور خوش ده ویت و
هه میشه له هه ره پروناکیه تیژه کانه".

دایکی شادان و هه موو خه لکانی تر لیتی ئالان و یه کیکیان گوتی:
"ئوه به قوربانی دهمت بم" ئه وی تر گوتی: "ئوه رۆله به به ختی چاک
بیت"، یه کیکی تر گوتی: "ده رابوهستن جارئ نه وه کو پیاوه کان بن، که
چوو بن خو ئه وانیش هیشتا نه گه راونه ته وه؟" یه کیکی تریان گوتی:
"پیاوه کانی چی؟! ئه وان فانوسی ئینگلیزیان پښیه، شادان ده لیت لایت!
یه کیکی تر گوتی: "له ریی خوا جارئ بیده نگ بن بزاین چپیه"،
ئهمان له و په رۆشییه دا بوون که دیسان شه وقی لایته که له به رزایی
شاخه که ده رکه و ته وه و دیسان ون بووه وه و نه مایه وه.

یه کیکی له پیاوه کان که راوه ستابوو، به په رۆشه وه سه یری ده کرد
قیراندی: ئه ری به خوا ئه وه دین به ریوه، ئه م نه مانی شه ووق و
ده رکه و تنه وه یه ی ئه وه یه که ریگه که دیاره پیچ پیچ و چال و چۆله،

هه‌ندیکیان،" گوتیان که‌واته با به‌رهو ئەو ڕووناکییه برۆین و بکه‌وینه فریایان، تا ئەو که‌سه وای گوت دیسان هه‌ندیکی به ڕاکردن به‌رهو شاخه‌که ڕۆیشتن به هیوا و ترسه‌وه: ئایا ئەمه راست ده‌بیت، که ئەو لایته هیی ئەوانه یاخود هیی خه‌لکی تر بن، خۆ هه‌ر ئەوان لایتیا پێ نییه.

هه‌ندیکی تر دلخۆشیی خۆی به‌وه ده‌دایه‌وه که ده‌یگوت: نه بابه کچه‌که‌ی گوتی ڕووناکیی لایته‌که ده‌ناسیت، چونکه وه‌کو ره‌حمه خانی دایکی گوتی ئەم لایته تاییه‌ته و خزمیکیان ئەو ساله له به‌سره کړیبوو، چه‌ند ساله هه‌لیانگرتوه و هه‌ر بیریشیان نه‌مابوو، که‌چی ئەو جاره ژووریان ده‌گواسته‌وه هیوا چاوی پێی که‌وتبوو و پری پێدا کرد و گوتی: "ئەم شته جوانه‌تان له کوئ بوو؟ وه‌لا ئەمه بۆ منه." ئیتر به‌رده‌وام له جانتا که‌یدایه و زۆری چه‌ز لێیه.

به‌دهم ئەم قسانه‌وه خه‌ریک بوون زۆر به‌رز ده‌بوونه‌وه، کوپه هاورپیکانیش خه‌ریک بوون سه‌ریان لێ ده‌شێوا و ڕیگه‌یان لێ گوم بووبوو، به‌تاییه‌تی که دنیا تاریک بووبوو.

ئاسۆ زۆر ده‌ترسا و زوزوو هاواری لێ هه‌لده‌سا و ئەیگوت: "به خوا ئیستا گورگیگمان بۆ ده‌رده‌که‌ویت"، ئاسۆ دیار بوو ئەم جاره زۆرتر ترسابوو، به‌تاییه‌تی له‌م شاخه به‌رزه هه‌زاره‌هه‌زاره ڕیگه ون بکه‌ن، چونکه شه‌و تاریکه و که‌س که‌س نابینیت.

هه‌موویان هه‌ر ئافه‌رینی هیوایان ده‌کرد که ئەم لایته تیژ و ڕووناکه‌ی پێ بوو، ئەگه‌رچی لایته‌که‌ی درێژکۆله‌یه‌کی باریکیش بوو، به‌لام قورس بوو، یه‌کیکیش بوو له چاکه‌کان، بۆ ئەوه‌ش به‌کار ده‌هات ئەگه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی تووشی په‌لامار و شه‌رپک بوو، بتوانیت به‌و لایته به‌رگری له خۆی بکات هه‌روه‌کو تیلا و دارکوته‌ک، به‌لام درێژی لایته‌که بست و نیویک ده‌بوو.

هياو چونكه لايت و پروناكیی پی بوو، ئاسۆ قوئی گرتبوو و لهگه‌لی ده‌رۆیشت، به‌دهم هاوار و بۆله‌بۆله‌وه، كاوه‌ش به توندی ده‌چوو به گژ هه‌موویاندا و ده‌یگوت: "پیمان گوتن با برۆین و نه‌ه‌ستین، ئه‌و پیاوه فه‌قیرانه‌ش چه‌ند پینمایی و ئامۆژگارییان کردین كه‌چی ئیوه هه‌ر به‌ردیكتان ده‌بینی نیو سه‌عاتیک به دیاریه‌وه راده‌وه‌ستان و خۆتان ده‌کرد به كوربه ئازاكه‌ی فیلمی هیندی".

ئالانیش بۆی ئه‌سه‌نده‌وه و ده‌یگوت: "هه‌مووی قه‌یناكه، ئه‌و هه‌موو كاته به دیار ئه‌و شاخه به‌رداوییه‌ی بووبوو به دوو له‌ته‌وه، تو خوا چه‌ند به دیاریه‌وه راوستان؟ هه‌یچیش نامكوژیته‌ ده‌تانویست بچه سه‌ری و سه‌بینه‌ ته‌ناف و گوریس به‌ینن و به پته و گوریس سه‌ر بکه‌ونه سه‌ره‌وه و وه‌ك سۆپه‌رمان به‌سه‌ریدا خۆتان هه‌لبه‌دن بۆ لایه‌كه‌ی تری، تو خوا ئه‌مه قسه‌یه و ئه‌مه حاله؟ خوا ده‌زانیت ئیستا باوك و دایك و كه‌سمان چی ده‌كهن؟"

رۆیوار زۆر ناره‌حه‌ت و ترسا بوو، ئامۆژگاری و كوێخایه‌تی نه‌مابوو، بۆیه به‌دهم رۆیشتنه‌وه ده‌یگوت: "جاری وه‌ختی ئه‌م قسانه نییه، با ئه‌وه‌نده‌ی تر سه‌ر له خۆمان نه‌شیوینن".

خۆ به‌ختیار نه‌ه‌وسی له‌بیر ما‌بوو، نه‌ نان و نه‌ قوبلی دایکی له‌ بیر ما‌بوو، له‌وه زیاتر كه‌ ده‌یگوت تو خوا به قوربان‌تان بم ده‌ستی یه‌كتر بگرن با نه‌كه‌وین، تو خوا ده‌بیته‌ چی بکه‌ین؟ ئه‌وان له‌م قسه و مشتومرانه‌دا بوون كه‌ بروسكه بالابه‌رز راپه‌ریی و قیراندی و گوتی: "بیده‌نگ بن، گویتان لێ نییه؟" زۆربه‌یان ترسان و گوتیان: "چییه چییه؟ ده‌نگی چییه بۆ خاتری خوا؟" بروسك به‌ تووربه‌بوونه‌وه گوتی: "كوربه ده ئیوه بیده‌نگ بن ئه‌وه‌تا گویم له ده‌نگیک بوو وه‌كو بانگمان بکه‌ن."

هممو وەك بتیان لی هات و بیدەنگ بوون، لە شوینی خۆیان
راوستابوون، لە پەر دەنگە کە هاتەو کە دەقیقێراند و هاواری دەکرد:
"بەختیار، کاوه، ئالان، کوپینه هەرچەندە دەنگە کە زۆر دوور بوو،
بەلام لە خوشییاندا هەموویان بە جارێک کەوتنە هاوار: ئەوەتا ئیمە
لێرەین ریگەمان ون کردوو".

هیواش کەوتە لایت سوڕاندن بەملاولادا، جارێک پرووی دەکردە
پشتەو هە جارێکی دیکە پرووی دەکردە دەستەپاست و چەپ و سەر و
خوار، ئیتر کۆرەکان دلیان خۆش بوو، هەر بە دەنگی بەرز بەرز
بانگیان دەکردن.

پیاوهکانیش چرایەکی دەستی ئینگلیزیان پێ بوو، ئیتر وردە وردە
لەسەر دەنگی یەکتەری و بەرەو دەنگەکان چوون و بە پرووناکیی
لایتەکەیی هیوا ئەوەندەیان نەما کە بگەنە یەک.

ساعات نزیک دوازدەیی شەو بوو، پیاوهکان گەیشتن، هەموو
ماندوو و ترساو، دەموچاو و لەش ئارەقاوی، هۆشیان لای خۆیان
نەمابوو لەبەر کۆرەکانیان، ئەو پیاو و باوکانهی کە نەهاتبوون،
چووبوون بە لایەکی تردا بگەرێن و یەک-دوانیک لەو باوکانه
نەخۆشیی وایان هەبوو کە نەیاندهتوانی سەر شاخ بکەون و بۆ
ماوهیەکی زۆر ماندوو ببین.

پیاوهکان گەیشتن و بە تاریکی و لەبەر شەوقی ئەو لایتە بچوو کە
و چراکەیی دەستیان پەلاماری کۆرەکانیان دا، وایان بەسەر هاتبوو
هەر پەلاماری کۆرەکانیان دەدا بی ئەوەی بزانی کامیان کوپی
کامیانه و هیچ بیر و جیاوازییان لا نەمابوو، تەنها هەر ئەوهیان لە
هۆش و هەستدا بوو کە تەنها گوئیان لە دەنگیان بیت و بزانی کە
دۆزرانەو و سەلامەتن.

له دواى ئه وهى هاتنه وه سهر خويان، ئيتر هه موويان به كوْمه ل
 پيشكه وتن. قسه و بوله و گله يى و ترس و خوشى... هه مووى تيكه لى
 يهك بووبوون. پياوه كان ده ستى كوره كانيان گرتبوو، له ناو ئه و
 پياوانه شدا: باوكى ئاسو، باوكى بروسك، باوكى ريپوار، باوكى هيوا
 هه بوو، به لام باوكى ئالان و كاوه و به ختاريان له گه لدا نه بوو، ئه وان
 له گه ل خه لكى ديها ته كانى ده وروپشتيان به لايه كى تردا چووبوون.
 له خواريشه وه ژنه كان و دايكه كان ئاهيان به به ردا هاته وه،
 كاتيكيش رووناككى چراكه شيان بينى له گه ل رووناككى لايته كه
 ئه وانيش قره و هه رايان تيكه وتبوو له خوشيياندا، دايكى وا هه بوو
 هه ر ده گريا له خوشيياندا.

پياوه كانى ترش كه به لايه كى تردا چووبوون، يه كيك له ريپواره كانى
 نزيك ئه و شوينه هاوارى لى كردبوون بگه رينه وه كوره كان سه لامه تن و
 دوژرانه وه، ئه وانيش به په له گه رابوونه وه. ئه گه رچى يهك دوو
 كه سيشيان ناردبوو بو ناو شار تا هه وال به حكومه ت و پوليس بده ن بو
 ئه وهى ئه وانيش هيز بنيرن و بويان بگه رين.

كوره كان و پياوه كان هه موو گه يشتن به يهك و هه ر گريان و به
 قوربان و به ساقه و ده ستله ملان بوو. باوك و دايكه كان نه
 هه ره شه يان له بير ماپوو، نه شه روشوريان له بير ماپوو، له خوشى
 ئه و كوره هاوړى شه يتانه پاله وانانه يان.

هيبى وايان هه بوو ده يگوت هه ر كوره كه م ببينم خوا ده زانيت چى
 به سه ر ده هينم، تا نه خه له تابيت جاريكى تر وا بكات، هه ره شه ي زورى
 لى ده كرد كه لى بدات و واى لى بكات، ئه وه دياره كه هيشتا
 نه بووبوو به شه و، به لام كه دنيا تاريك بوو، له ترسى كوره كانيان
 ئيتر وهك بيھوشيان لى هاتبوو.

کورەکانیش لە خۆشیاندا برۆیان نەدەکرد گەشتوونەتە لای دایک و باوک و کەسیان، بگرە مائی و هەبوو هەر بەو شەوێ درەنگە (چونکە ئۆتۆمبیلی خۆیانیان پێ بوو) خۆیان کۆ کردەوێ تا برۆنەوێ و بگەرێنەوێ، بەلام لە دواییدا پەشیمان بوونەوێ و هەموویان لە خۆشیان دا بریاریان دا سبەینی بیکەن بە خۆشی و هەلپەڕکی و زەماوێند.

هاوڕێکانیش فێر بوون لەمەودوا کاری هەلەشە نەکەن و ژيانی خۆیان نەخەنە مەترسییەوێ و دایک و باوک و کەسیشیان تووشی ئێو هەموو ناپەحەتی و ئازار و خەفەتە نەکەن و کاریکیان کرد بە چاکی بیرى لى بکەنەوێ، تاوێکو تووشی ڕووداوی نالەبارى و نەبن و بە خۆشى و سەربەرزى بژین و هەمیشە سەرکەوتوو بن لە ژياناندا.

هەروەها بە هیچ شیوێهێک لاسایی فیل و درۆی سینەما نەکەنەوێ، چونکە ئێوانە بۆ رابواردنی خەلک بە فیلێ سینەما خۆیان و دەنویێن ئێگینا لەراستیدا کێ دەتوانیت لەم شاخەوێ خۆی هەلداتە سەر ئێو شاخە و لەم سەربان بۆ ئێو سەربان باز بدات، یاخود تەقە لە یەک بکەن و خویێن برێژن، ئێمە هەمووی فیلێ سینەما، ئێگینا کێ دەتوانیت خەلک بداتە بەر دەستریژ وەکو لە پێشەوێ گۆتم خۆ شارى بیخاوەن نییە و ئێو کەسەى وای کرد هەر گورج دەگیریت و دەخریتە بەندیخانەوێ.

مروۆی بەهۆش و ئاقل و زیرەک، حەز لە شەپ و خویێرشتن ناکات و حەز لە ناشتی دەکات، حەز دەکات هۆش و ئێقل و زیرەکیی خۆی لە کاری باشدا دەربخات و لە خویێندن و پێشکەوتندا ببیت بە نموونە و هەموو دەستی بۆ رابکێشن و بلین: هەى بژى هەزار جار بژى.

شەوێ ۲۵-۲۶/۵/۲۰۰۷

